ഉമ്മ ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര്

malayalam/umma ummathinte thay veru
by/nabeel manadalam kunnu
copies
publishers/ sharafi books

Layout/ alif-9846741629
cover/
printing/
first published/november 07
second published/ May 2015
rs.

© r i g h t s r e s e r v e d

ഉമ്മ ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്വേര്

നബീൽ മന്ദലാംകുന്ന്

Blank

പ്രസാധക കുറിപ്പ്

ഒന്നാം പതിപ്പിലെ

അവതാരിക

ഉമ്മ; ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര് – ഇതൊരു മഹാദൗത്യത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്. മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്ഥാനുപതനങ്ങളുടെ ആഴവും പരപ്പും തീരുമാനിക്കുന്നത് ഉമ്മമാർ തന്നെയാണ്. 'ഉമ്മ ഒരു പള്ളിക്കൂടമാണ്. ആ പള്ളിക്കൂടത്തെ നന്നായി പരിചരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ല വേരുകളുള്ള ഒരു സമുദായത്തെയായിരിക്കും നീ പരിചരിക്കുന്നതെന്ന്' അഹമദ് ശൗഖി പാടിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

സമുദായത്തിന്റെ താഴ്‌വേരാണ് ഉമ്മ. നല്ല മാതൃകകളും വ്യക്തിത്വങ്ങളും വളരുന്നത് ഉമ്മയുടെ ചുമലിലൂടെയാണ്. മുലപ്പാലിന്റെ വിശുദ്ധിയും മാതൃത്വത്തിന്റെ മഹത്വവും സമുദായത്തിന് അതിശക്തമായ വ്യക്തിത്വമാണ് പകർന്ന് നൽകുന്നത്.

അറിവും ഭക്തിയുമുള്ള സ്ത്രീയാണ് സമുദായത്തിന്റെ താഴ്‌വേര്. പുത്തൻ തലമുറകളുടെ നിർമാണത്തിലും സമുദായത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിലും സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് നിസ്തുലമാണ്. വിശുദ്ധ സ്വഹാബി വര്യന്മാരെ, ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ ധീര പോരാളികളെ, മഹാപണ്ഡിതന്മാരെ വളർത്തി എടുത്തത് കർതവ്യ ബോധവും മതഭക്തിയുമുള്ള അവരുടെ മാതാക്കളാണ്. കൊച്ചുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ഇമാം ഷാഫി(റ)യെ മക്കയിലും മദീനയിലുമയച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ മാതാവ് തയാറായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, കൈയിൽ നാൽപതു വെള്ളിക്കാശുമായി ഇമാം മുഹ്‌യിദ്ദീൻ അബ്ദുൽഖാദിർ ജീലാനിയെ ബഗ്ദാദിലേക്കയക്കാൻ അവരുടെ മാതാവ് തയാറായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിന്റെ നഷ്ടം

ഓർക്കാൻപോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

പുത്തൻ സാഹചര്യങ്ങൾ മക്കളുടെ ജീവിത നിലവാരം തകർക്കുകയാണ്. ധർമബോധത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉത്തരവാദിത്വ ചിന്തകളിൽ നിന്നും സമൂഹത്തെ അകറ്റികളയുന്ന ചുറ്റുപാടുകളാണെങ്ങും. പുതിയ തലമുറകൾക്ക് കർതവ്യബോധവും ആദർശനിഷ്ഠയും ത്യാഗചിന്തയും നൽകാൻ ഉമ്മമാർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഉമ്മ ഉണരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഉമ്മ കർതവ്യബോധം ഉൾകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ സമുദായം തകർന്നടിഞ്ഞ് പോകുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ഉമ്മമാരുടെ ചിന്ത വളരണം. പൂർവീക മാതൃകകളെ കുറിച്ചുള്ള ബോധമുണ്ടാകണം. ഒരു സമുദായത്തെ ജീർണാവസ്ഥയിൽ നിന്നുരക്ഷപ്പെടുത്താൻ തനിക്കുകഴിയുമെന്ന ഉറച്ചബോധം ഉമ്മ വെച്ചുപുലർത്തുകതന്നെ വേണം. ആ ബോധത്തിലൂടെ വരും തലമുറയെ പരചരിക്കാൻ ഉമ്മമാർ തയാറാകുമ്പോൾ സമൂഹം പൂർവപ്രതാപത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകും.

ഈ ബോധം സ്ത്രീകൾക്ക് പകർന്ന് കൊടുത്ത് അവരെ നവോത്ഥാന ശിൽപികളാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് സമൂഹം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരവും വ്യക്തിത്വവും മുറുകെ പിടിച്ച് ജീവിക്കുന്ന മാതൃകാ വനിതകളായി സഹോദരികൾ വളരണം. അവരെ ആ നിലയിൽ വളർത്തി എടുക്കണം. സമുദായത്തെ ബാധിച്ച എല്ലാ ജീർണതകൾക്കും പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ അവർക്കു കഴിയും. സന്താനങ്ങളെ ത്യാഗികളും കർമകുശലരുമാക്കി വളർത്തുകയും ദീനീ ചിന്തയും ആവേശവും പകർന്നു കൊടുക്കുകയുമാണ് ഉമ്മമാരുടെ ദൗത്യം.

ഉമ്മ ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര് തന്നെയാണ്. ഈ കൊച്ചുകൃതിയിലൂടെ എഴുത്തുകാരനായ നബീൽ മന്ദലാംകുന്ന് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് നല്ല ഉമ്മമാരുടെ ജനനമാണ്. അനിവാര്യമായ നിർദേശങ്ങളും അപഗ്രഥനങ്ങളുമടങ്ങിയ ഈ ആത്മവിചാരണകൾ സമൂഹത്തിനുമുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മർഹൂം പി.എം.കെ. ഫൈസി
മോങ്ങം, മലപ്പുറം
(സുന്നികൾക്കിടയിൽ നല്ലൊരു ദാഇയായിരുന്നു)

സമർപ്പണം

മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിലെ ഉമ്മമാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ‘പാത്തുമ്മാടെ ആട്’ എന്ന ബഷീറിന്റെ കഥയിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കണമെന്നാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. “പെണ്ണുങ്ങളുടെ ബുദ്ധി” എന്ന തലവാചകവും ഈ കഥയ്ക്കു യോജിക്കുമെന്ന് നമ്മുടെ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ പറഞ്ഞു പഠിക്കാറുണ്ട്. കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം കുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ വിചാരങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന കഥയാണ് ‘പാത്തുമ്മയുടെ ആട്’ എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. കുടുംബത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന മഹാത്യാഗം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം പരസ്പരം പുലർത്തുന്ന അസൂയയും വിദ്വേഷവും പാത്തുമ്മയുടെ ആടിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ചിത്രമാണ്. മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിനിടയിൽ നിന്നു വൈജ്ഞാനിക പ്രഭ അസ്തമിച്ചു പോയതു നിമിത്തം വികലീകൃതമായി തീർന്ന ഒരന്തരീക്ഷമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പാത്തുമ്മയുടെ ആട് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. ഏകദേശം കാൽനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പത്തെ മുസ്ലിം കുടുംബത്തിന്റെ കഥയാണത്. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അതിലേറെ ദാരുണമാണ്! പക്ഷേ, അക്കാദമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തൊഴിൽ, സമ്പത്ത് മേഖലയിലും ചില കാൽചുവടുകൾ മുന്നോട്ടുവെക്കാൻ സാധിച്ചതിന്റെ ഗർവിൽ ദീനിയായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാടേ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, നബി(സ) പ്രവചിച്ചതു പോലെ വില്ലിൽ നിന്ന് അമ്പ് തെറിച്ചു പോകുന്നതു പോലെ മുസ്ലിം ഉമ്മത്ത് ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും തെറിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുസ്ലിം ഉമ്മമാരെ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും അകറ്റുന്ന പ്രധാന സങ്കേതം, മീഡിയകളും അക്കാദമിക വിദ്യാഭ്യാസവുമാണ്. അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും സ്വഹാബത്തിനെയും സച്ചരിതരായ വ്യക്തിത്വങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ മാതൃകയായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ ഒരാളുടെ ദീൻ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്. സമകാലിക സമൂഹത്തിൽ ആ രൂപത്തിൽ മാതൃക നൽകാവുന്ന ഉമ്മമാരുടെ അഭാവമാണ് നാം അനുഭവിക്കുന്നത്. ചരിത്രത്തിനോ, പുസ്തകത്തിനോ, പ്രസംഗങ്ങൾക്കോ അതു പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. വേഷത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സാമൂഹ്യ ഇടപാടുകളിലും മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വളർന്നു വരുന്ന ഓരോ പെൺകുട്ടിക്കും മാതൃകയാക്കാവുന്ന ‘ഉമ്മ’ യുണ്ടാകണം. ആ ഉമ്മയുടെ കൽബിലെ നൂറാനിയത്താകണം വരും തലമുറയ്ക്കു ഹിദായത്തു കാണിക്കേണ്ടത്. നിസ്കാര കുപ്പായത്തിലേക്കൊഴുകുന്ന ഉമ്മയുടെ കണ്ണീരാണ് മക്കളുടെ ഭാവി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്.

ഇന്നത്തെ ഉമ്മമാർ ദീൻ അനുശാസിച്ചിട്ടുള്ള കർത്തവ്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ‘ഉമ്മ’ എന്ന ദൗത്യത്തിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടി പോകാനാണ് അവർ ആഗ്ര

ഹിക്കുന്നത്. കാരണം, അവരുടെ മാതൃക ചലചിത്രങ്ങളിലെയും പ്രൊഫഷനൽ രംഗത്തേയും സ്ത്രീകളാണ്. ഹിദായത്തിന്റെ വെളിച്ചം ലഭിക്കാതെ പൈശാചിക കെണിവലയിൽ വഞ്ചിതരായി വീണവരാണ് ഇവർ! ഉമ്മ എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവർ അവരുടെ ദൗത്യത്തിൽ വീഴ്ച്ച വരുത്തുന്നതു മൂലം സാമൂഹിക രംഗം മൊത്തത്തിൽ അവതാളത്തിലാകും. ഈ വസ്തുത തിരിച്ചറിയിക്കുക എന്നതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രധാന സന്ദേശം.

പല ആനുകാലികങ്ങളിലായി മുൻവർഷങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ഇതിലെ പ്രധാന അധ്യായങ്ങൾ. ആ ലേഖനങ്ങൾ ഉപകാരപ്രദമാണെന്ന് പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനാലാണ് ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമാക്കി മാറ്റിയത്. വലിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കാൾ ചെറിയ കൃതികൾക്കാണല്ലോ ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ കൂടുതൽ വായന ക്ഷമതയുള്ളത്. വലിയ ആശയങ്ങളും സമഗ്രമായ പഠനങ്ങളുമല്ല ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്, ഒരു ചെറിയ വെളിച്ചം പകരാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ എന്ന പ്രത്യാശ മാത്രം. ഇതിലെ പാളിച്ചകളെല്ലാം കാരുണ്യവാനായ നാഥൻ പൊറുക്കട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ആമുഖം ചുരുക്കുന്നു.

പുസ്തകം പുറത്തുവരാൻ വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകിയവർ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ കൃതി പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ എന്നോട് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും കൃതജ്ഞത അറിയിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്ന ശറഫി ബുക്സിൻ നന്ദി. എന്റെ വൈജ്ഞാനിക ഉന്നതിക്കുവേണ്ടി പലവിധത്തിൽ പ്രോത്സാഹനവും സഹായങ്ങളും നൽകിയ എല്ലാവരോടും ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനിക രംഗത്തേക്ക് പിച്ചവെക്കുന്ന കാലത്ത് എനിക്കുവേണ്ടി ഏറെ പ്രയത്നിച്ച പരേതയായ എന്റെ മാതാമഹി ആയിശുമ്മയുടെ ഓർമകൾക്കു മുമ്പിൽ ഈ പുസ്തകം ഞാൻ വായനാലോകത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു.

നബീൽ മന്ദലാംകുന്ന്
കുന്നിക്കൽ വീട്,
പി.ഒ.മന്ദലാംകുന്ന്–680 518, തൃശ്ശൂർ
alifps786@gmail.com
9846741629

ഉള്ളടക്കം

11 ഉമ്മ ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര്

22 മീഡിയകൾ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന വിധം

29 വ്യഭിചാരം

34 പർദ്ദയുടെ താൽപ്പര്യം

42 ഹിജാബും സ്ത്രീയും

49 വിവാഹം; ആഘോഷവും അതിലംഘനവും.

54 വെളിച്ചത്തിന്റെ സൂറത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക്

59 അനുകരണീയരായ മാതാക്കൾ

'ഉമ്മ' ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര്

ഒരിക്കൽ മുഹമ്മദ് നബി(സ), അനുചരരോട് ചോദിച്ചു. മുസ്‌ലിമിനെ ഉപമിക്കാവുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ പേര് പറയാമോ? സ്വഹാബികൾ പരസ്പരം നോക്കി. പതിവുരീതിയിൽ "അല്ലാഹു വറസൂലുഹു അഅ്‌ലം." അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാമെന്ന് മറുപടി നൽകി. അറിയില്ലെന്നർത്ഥം. ശേഷം, നബി(സ) തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഈത്തപ്പന"!

വരണ്ട മരുഭൂമിയിൽ വളരുന്ന ഈത്തപ്പനയെ നബി(സ) തങ്ങൾ മുസ്‌ലിമിനോടുപമിച്ചത്, വൃക്ഷത്തിന്റെ പ്രതികൂല സാഹ ചര്യത്തെ അതിജയിച്ചു നിൽക്കാനുള്ള ശേഷിയെ ആസ്പദിച്ചാ ണ്. ഈർപ്പ രഹിതമായ അന്തരീക്ഷം, പരസ്പരം ബന്ധപ്പെ ടാതെ സുതാര്യമായി കിടക്കുന്നതും ആണ്ടു പോകുന്നതുമായ

മണൽപരപ്പ്, പരിസരത്തൊന്നും മറ്റു വൃക്ഷങ്ങളില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ വൻ ശക്തിയോടെ ആഞ്ഞു വീശുന്ന കാറ്റിനെ പ്രതിരോധിച്ചു നിൽക്കേണ്ട സാഹചര്യം. ഇങ്ങനെ, സാധാരണ ഒരു വൃക്ഷത്തിനു താങ്ങാൻ കഴിയാത്ത പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈത്തപ്പന വളരുന്നത്. പക്ഷേ, എല്ലാ പ്രതികൂലാവസ്ഥകളെയും തരണം ചെയ്യാനുള്ള അസാധാരണ അതിജീവനശേഷിയാണ് ഈത്തപ്പനയുടെ സവിശേഷത. കാറ്റുകളെ പ്രതിരോധിക്കാൻ കഴിയും വിധമുള്ള ഇലകളും പട്ടകളും. പൂഴി മണ്ണിൽ ബലവത്തായി നിൽക്കാൻ കഴിയും വിധം വേരുകളുടെ കാഴ്ച. ഈർപ്പത്തിന്റെ അംശം തേടിക്കൊണ്ടുള്ള വേരുകളുടെ ആഴത്തിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരം തായ്‌വേരിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതര വൃക്ഷങ്ങളുടെ തായ്‌വേരിനേക്കാൾ, ആണ്ടിറങ്ങിയതും ബലമുള്ളതുമാണ് ഈത്തപ്പനയുടേത്. ശക്തമായ കാറ്റിനെയും വെയിലിനെയും ഒറ്റക്കുനിന്ന് പ്രതിരോധിക്കാൻ, ഈത്തപ്പനയെ സഹായിക്കുന്ന പ്രധാനഘടകം തായ്‌വേരാണ്. തായ്‌വേരിന്റെ നാശം വൃക്ഷത്തിന്റെ നാശമാണ്. തായ്‌വേരിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലത വൃക്ഷത്തിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയാണ്. ഈത്തപ്പനയുടെ പ്രതിരോധവീര്യം പോലെയാണ് ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും സ്വത്വം രൂപപ്പെടേണ്ടത്. മരുഭൂമിയിലെ കാറ്റിനെയും വെയിലിനെയും ഒറ്റക്കുനിന്ന് പ്രതിരോധിക്കുന്ന ഈത്തപ്പനപോലെ, ജാഹിലിയത്തിന്റെയും കുഫ്‌രിയത്തിന്റെയും പ്രതികൂലാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഹിദായത്തും ഈമാനും പുലർത്തികൊണ്ട് പോകേണ്ടവരാണ് മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്ത്. മുസ്‌ലിമിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഈത്തപ്പനയോടാണ് പ്രവാചകൻ ഉപമിച്ചതെങ്കിൽ, ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഘടകമെന്താണ്? ജൈവപരമായി മനുഷ്യന്റെ തായ്‌വേര് മാതാവാണെങ്കിൽ, മുസ്‌ലിംഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേരായി 'ഉമ്മയെ' തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. ഉമ്മയാണ് മുസ്‌ലിം കുടുംബത്തിന്റെയും ഭാവി തലമുറയുടെയും കുലീനതയേയും വ്യക്തിത്വത്തെയും നിർണയിക്കുന്നത്. തായ്‌വേര് നശിച്ച വൃക്ഷത്തിന്റെ തടിയും ഇലകളും ഊർജസ്വലമാകുകയില്ല. ഇതേ പ്രകാരം ഉമ്മയ്ക്ക് നന്മ വരുത്തണമെന്ന ബോധമില്ലാതെ (ഇസ്‌ലാഹീബോധം) കുടുംബത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക കുലീനത നിലനിൽക്കുകയോ സന്താന

ങ്ങൾ സ്വാലിഹീങ്ങളാവുകയോ ചെയ്യില്ല. കുടുംബത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റേയും സ്വലാഹിയത്തിന് (നന്മക്ക്) ഉമ്മയുടെ സ്വലാഹിയത്ത് അനിവാര്യമാണ്. ഈ മർമ സംഗതിയെ അവഗണിക്കുന്നിടത്തോളം മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ 'തജ്ദീദി'ന്റെ (നവോത്ഥാനം) ദൗത്യം വിജയിക്കുകയില്ല. മുസ്‌ലിം സ്ത്രീയുടെ ധാർമികതയെ തകർക്കാനും ഉമ്മമാരെ തെരുവിലിറക്കാനും നോമ്പുനോറ്റു കഴിയുന്ന അനേകം വിഭാഗങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ട് എന്നതിനെ ജാഗ്രതാപൂർവം സമീപിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പഴയകാലത്ത്, വഅ്ളുകളിൽ നിന്നാണ് മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാർ, അവർക്കാവശ്യമായ ജീവിതവീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇന്ന് വഅ്ളിന്റെ സ്വാധീനത്തെ കവച്ചുവയ്ക്കുന്ന ദൃശ്യപ്പെട്ടികൾ സജീവമായതോടെ ഉമ്മമാരുടെ ബോധ മണ്ഡലത്തിൽ അട്ടിമറി സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പരമ്പരാഗത മൂല്യങ്ങളെ വിഛേദിക്കുന്ന പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ ആഭാസത്തരങ്ങളും മുസ്‌ലിം വനിതയുടെ ഇസ്‌ലാമിക ബോധത്തെ അപനിർമിക്കാൻ ചെറുതല്ലാത്ത പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണം പറഞ്ഞും പ്രവർത്തനവിജയം കൊട്ടിഘോഷിച്ചും ഗരിമ നടിക്കുന്ന ഇസ്‌ലാമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാരുടെ ഇസ്‌ലാമികമായ പുനരുജ്ജീവനത്തിൽ കാര്യമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഇതിനു കാരണമായിട്ടുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളുടെ നിഗ്രഹത്തിന്, അവരെ ധാർമികമായി തകർക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാലങ്ങൾക്ക് മുമ്പു തന്നെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ബദ്ധവൈരികൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ ധാർമികത തകർക്കാൻ അനേകം ആസൂത്രിത നീക്കങ്ങൾ ശത്രു സമൂഹം ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇത്തരം കെണി വലകളിൽ, പൊതു രംഗത്തിറങ്ങുന്ന മുസ്‌ലിം പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് വീണിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, കുടുംബരംഗത്തുനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ വിപാടനം ചെയ്യുന്നതിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് വിജയിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേരായ 'ഉമ്മ' കുടുംബരംഗത്തൊതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഉമ്മയുടെ ദീനിയായ പൈതൃകത്തെ തകർക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. വികലതകൾ പേറുന്ന പുരുഷന്മാരാകട്ടെ, സമൂഹത്തിൽ തിന്മയോട് നിലനിന്നിരുന്ന നിഷേധബോധത്തെ പരിഗ

ണിച്ച് അതിലംഘനങ്ങൾക്ക് മുതിർന്നിരുന്നുമില്ല. പൊതുരംഗത്തി റങ്ങി നിവർത്തിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഉമ്മ ഇടപെടേണ്ടതില്ലാത്ത സാഹചര്യവും മുസ്‌ലീങ്ങളുടെ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തെ സുര ക്ഷിതമായി നിലനിർത്തി പോന്നു.

മുസ്‌ലിം പുരുഷന്മാരുടെ പ്രവാസജീവിതം സാർവത്രികമായ പ്പോൾ, വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കാൻ 'ഉമ്മ' പുറത്തിറ ങ്ങേണ്ടി വന്നു. ലജ്ജയോടെയാണ് ഉമ്മ പുറത്തിറങ്ങിയതെങ്കിലും വെളിയിലെ സംഭവവികാസങ്ങളുമായുള്ള നിരന്തര ബന്ധത്തി ലൂടെ ലജ്ജ മാറുകയും പുറത്തുപോകൽ ഒരു ഹോബിയായി മാറുകയും ചെയ്തു. "ഈമാനിന്റെ പകുതിയാണ് ലജ്ജ" എന്നു പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിച്ച ഗുണവിശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടതോടെ ഉമ്മയുടെ ഈമാൻ പകുതിയായി കുറഞ്ഞു. സാമ്പ്രദായിക വിദ്യാഭ്യാസ ത്തിൽ നിന്ന് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കുള്ള ചുവട് മാറ്റവും പൈതൃക മൂല്യങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിലേക്കു നയിച്ചു. അന്യ പുരുഷന്റെ മുഖത്ത് നോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത മുസ്‌ലിം പെൺകുട്ടികൾ പ്രണയിക്കാനും ശൃംഗരിക്കാനും ശീലിച്ചത് പള്ളി ക്കൂടത്തിന്റെ മുറ്റത്ത് വച്ചാണ്. പ്രവാസ ജീവിതത്തിലൂടെ സമാർജിച്ച സമ്പത്തിന്റെ കൊഴുപ്പ് കാണിക്കാൻ, ആഢംബരങ്ങൾ ഓരോന്നായി നിത്യജീവിതത്തിൽ ഇടം തേടുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങളും വന്നതോടെ രംഗം പൂർണ്ണമായി.

ഏത് അന്താരാഷ്ട്ര അജണ്ടയും ഉമ്മയുടെ മസ്തിഷ്കത്തി ലേക്ക് അടിച്ചു കയറ്റാൻ ഇതിലധികം സുഖകരമായ മാർഗം മറ്റെ ന്തുണ്ട്? ഉപജീവനം തേടി ഭർത്താവും വിദ്യ തേടി സന്താനങ്ങളും വീടിനു പുറത്തുപോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉമ്മയുടെ ഏകകൂട്ട് ടെലി വിഷനാണ്. അശ്ലീലമെന്നും സനാതനമൂല്യങ്ങൾക്ക് നിര ക്കാത്തതെന്നും പറഞ്ഞ് അകറ്റി നിർത്തിയിരുന്ന സംഗതികൾ ടെലിവിഷനിലൂടെ നിരന്തരം കാണുന്നതിലൂടെ ഇവ അരുതാത്ത താണെന്ന ബോധം തിരോഭവിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കൂട്ടുകു ടുംബ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അണുകുടുംബത്തിലേക്കുള്ള പരി ണാമമാണ് ഈ സാഹചര്യത്തെ സാർവത്രികമാക്കിയത്. ഉമ്മ ത്തിന്റെ ഉമ്മയുടെ അഭിരുചിയും അവബോധവും ഈ രൂപത്തിൽ

അധിനിവേശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ദീനിയായ 'ഹലാവതു' (അഭിരുചി, മാധുര്യം)ള്ള ജനത എങ്ങനെയാണുണ്ടാവുക? ദീനിന്റെ ഹലാ വതാസ്വദിക്കാൻ കഴിയാത്തവർക്ക്, വർത്തമാന ലോകത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക വെല്ലുവിളികളെയും ഫിത്ന (കുഴപ്പം)യേയും തിരി ച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൽ തവ ക്കൂലാക്കുന്ന മനസ്സും ദുആ ചെയ്യുന്ന അധരവും നിറഞ്ഞൊഴു കുന്ന നയനങ്ങളുമാണ് പൂർവകാലത്തെ ഉമ്മയുടെ സവിശേഷ ത. അത്തരം ഉമ്മമാർക്കല്ലാതെ ഈ ഉമ്മത്തിനെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇസ്‌ലാമിക നവോത്ഥാനം ലക്ഷ്യമിട്ട്, മണ്ണും സമ യവും സിദ്ധികളും ഉപയോഗിച്ച് ചരിത്രത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ കെൽപുള്ള ആൺകുട്ടികളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന 'വസ്ഫി ആശൂർ അബു സൈദി'ന്റെ നിരീക്ഷണം പ്രസക്തമാണ്.

മുസ്‌ലിം ലോകത്ത് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ് സംഭവിക്കണമെ ങ്കിൽ, അത് ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ പ്രസ വിക്കുകയും പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യാർത്ഥം സന്താനങ്ങളെ വളർത്തു കയും ചെയ്യുന്ന ഉമ്മമാർ വേണമെന്നു തന്നെയാണിതിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നത്. വാർദ്ധക്യത്തിൽ, തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആള് വേണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ വിവാഹിതരാകുകയും സന്താനോൽപാ ദന പരിചരണാദി കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു രീതിയിൽ നിന്ന് മാറ്റം സംഭവിക്കാതെ യാതൊരു നവോത്ഥാനവും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ ചിന്തയെ മൗലികവാദമെന്നും സ്ത്രീയെ പ്രസവിക്കുന്ന ഉപകരണമായി തരംതാഴ്ത്തുന്ന തത്വ ശാസ്ത്രമെന്നും ഇസ്‌ലാമികേതര കക്ഷികൾ വായിച്ചേക്കാം. സ്ത്രീകൾ നിങ്ങളുടെ കൃഷിയിടമാണ് എന്ന ഖുർആൻ വാക്യ ത്തിനെതിരെ നിരന്തരം വിമർശമുന്നയിക്കുന്നവർ സ്ത്രീകളുമായി ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്തുന്നതിൽ ആക്ഷേപം കാണാറില്ല. ചെറുപ്രായത്തിൽ ഗർഭിണിയാകുന്നതും വിവാഹിതയാകുന്നതും മാത്രം ആക്ഷേപിക്കേണ്ട സംഗതിയായി കാണുമ്പോൾ, സ്വതന്ത്ര ലൈംഗികത – സ്ത്രീകളുടെ കൂടി ലൈംഗികാവശ്യമായി വില യിരുത്തുന്നതിനു പിന്നിൽ ഉപഭോഗാസക്തിയാണുള്ളത്. ലൈംഗി കമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ഗർഭിണിയാകുമ്പോൾ ഗർഭഛിദ്രം

നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ചൂഷണാത്മകമായ നിലപാടെന്ന് ലോകം തിരിച്ചറിയണം. ഋതുമതിയാകുന്നതോടെ പ്രകൃതി പരമായി, ഗർഭിണിയാകാൻ സ്ത്രീ ശരീരം സജ്ജമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വിവാഹവും ഗർഭവും വിലക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല.

ഇസ്‌ലാമിക ലോകത്ത് നിന്ന് ഉയർന്നു വരുന്ന നവജാഗരണ ബോധത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനുള്ള നീക്കമായിട്ടാണ് അത്തരം ആരോപണങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. പരസ്യങ്ങളിൽ അഭിരമിക്കുന്ന സുന്ദരികളെപ്പോലെ ഒരു സുന്ദരിയാകാൻ കൊതിക്കുന്ന മുസ്‌ലിം മങ്കയെ പുരോഗമനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി വാഴ്ത്തുന്നതിനു പിന്നിൽ പൈശാചികമായ താൽപര്യങ്ങളാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

തായ്‌വേര് നശിച്ചാലേ ഉമ്മത്തിനെ നശിപ്പിക്കാനാവൂ വെന്നറിഞ്ഞ ഉമ്മത്തിന്റെ വൈരികൾ, ഉമ്മമാരെ വീഴ്ത്താൻ ഉതകുന്ന കെണിവലയങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരത്തെ കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സിനിമകളിലൂടെ പച്ചയായ രൂപത്തിൽ, മുസ്‌ലിം കുടുംബത്തിന്റെ മർമകണ്ണിയായ സ്ത്രീയുടെ ധാർമികതയെ തകർക്കുന്നതിന്റെ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഇതു മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാരെ ലാക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാതെ പോകുന്നത് എത്രത്തോളം വേദനാജനകമാണ്! നബി(സ) തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുടെയും പെൺമക്കളുടെയും പേര് നൽകിയ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച പ്രണയരംഗങ്ങളും അതിന്റെ സംഗീത ശബ്ദങ്ങളും മുസ്‌ലിം മനസ്സുകളിൽ അസ്വസ്ഥത സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈമാനിന്റെ പ്രവാഹം നിലച്ചു പോയി എന്നല്ലേ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വീടിന്റെ അന്തരംഗങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന മുസ്‌ലിം പെൺകുട്ടിയെ, എങ്ങനെയാണ് കൊത്തിവലിക്കേണ്ടത് എന്ന് ചലച്ചിത്രം പഠിപ്പിച്ചു തരുന്ന സാഹചര്യത്തെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള അവബോധം എവിടെയാണ് നാം മറന്നുവച്ചത്?

മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ ഭാവിപ്രതിനിധികളെ നിർമിക്കുന്ന പവിത്രമായ കർമമാണ് വിവാഹമെന്ന ബോധത്തിന്റെ അഭാവമാണ് എല്ലാ ജീർണതകളുടെയും മുഖ്യ കാരണം. ഭാര്യക്ക് ആവശ്യമായ ദീനീവിജ്ഞാനവും അവബോധവും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം ഭർത്താവിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിക മത ശാസ്ത്രനിയമം. ശുദ്ധിയും അശുദ്ധിയും ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയും നിർബന്ധ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും എന്നത് പോലെ തന്നെ ജീവിത ലക്ഷ്യവും സന്താന പരിചരണ ഉദ്ദേശ്യവും രീതികളും അഭ്യസിക്കാനുള്ള പരിജ്ഞാനം ഭർത്താവിനുണ്ടാകൽ അനിവാര്യമാണ്. ഇസ്‌ലാമിക ജിഹാദ് വിളികൾക്ക് മുതിരുന്ന യുവാക്കൾക്ക് പോലും ഈ മേഖലയിൽ കാഴ്ചപ്പാടില്ലാതെ പോകുന്നത് ഉമ്മത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിസന്ധിയിലേക്ക് നയിക്കാൻ ഹേതുവാകുന്നതാണ്. ഇസ്‌ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താക്കൾ, സ്വന്തം ഭാര്യയെ ഉപദേശിക്കാനാവശ്യമായ പരിജ്ഞാനം ആർജിക്കൽ ധാർമിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാഗമായി തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.

രൂപങ്ങളുടെ നിർമാണത്തെയും പ്രദർശനത്തേയും വിലക്കിയ പ്രവാചകതിരുമേനി (സ) പെൺകുട്ടികൾക്ക് കളിപ്പാവകളെ നിർമിച്ചു നൽകുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശൈശവദശയിൽ തന്നെ ഉമ്മയാകാനുള്ള വാസന പെൺകുട്ടികളിൽ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായാണിത്. ഉമ്മയാകാനുള്ള വാസനയും പക്വതയും പെൺമക്കളിൽ വളർത്തിയെടുക്കാൻ ദീൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നു. ശാരീരികവളർച്ച ഋതുപ്രായത്തിലെത്തും മുമ്പ് ഉമ്മയാകാനുള്ള പക്വത കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കണം. “ഋതുമതിയായാൽ ഉടനെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുക” എന്ന പ്രവാചകവചനത്തെ ഇവിടെ ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശൈശവ വിവാഹമെന്ന ആക്ഷേപസ്വരം ഇവിടെ ഉയർന്നേക്കാം. ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഇത് തീർത്തും പ്രതിലോമകരമായി അപഗ്രഥിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ ഋതുപ്രായത്തിലെത്തിയ പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹേതര ലൈംഗിക ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഇവർ മൗനം പാലിക്കുകയാണ്.

വ്യഭിചാരത്തെ ലിബറൽ മനോഭാവത്തിൽ സമീപിക്കുകയും സ്ത്രീപുരുഷ സമ്പൂർണ സമത്വത്തിന് വേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഋതുമതിയുടെ പൊടുന്നനെയുള്ള വിവാഹത്തിൽ

യാഥാസ്ഥിതികത്വം ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ഇതിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച് മുസ്‌ലിം ജന സാമാന്യത്തിലേയും അഭ്യസ്തവിദ്യരിലേയും ഒരു പ്രബല വിഭാഗം വാദിക്കുന്നത്, പെൺകുട്ടികൾക്ക് പക്വത എത്താതെ വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്നാണ്. പക്വത സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും ആർജിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശൈശവ പ്രായത്തിൽ കളിപ്പാവയെ നൽകുന്നതിനു പ്രവാചകൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകിയതിനു പിന്നിൽ ആ പ്രായം മുതൽ തന്നെ ഉമ്മയാകാനുള്ള പരിശീലനം നൽകണമെന്ന സന്ദേശമാണുള്ളത്. ഋതുപ്രായമെത്തിയയുടനെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്ന തിരുവചനത്തിന്റെ പ്രയോഗവത്ക്കരണത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ് പക്വമതിയാകാനുള്ള പരിശീലനം നൽകലുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ നിലപാടിൽ അപാകതയില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുക.

ഇന്നത്തെ ഉമ്മമാരിൽ എത്ര പേർക്ക് ഇസ്‌ലാം നിഷ്കർഷിക്കും പ്രകാരമുള്ള പക്വത കൈവരിക്കാനായിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക കലാലയങ്ങളിൽ നിന്നു നേടിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അവബോധത്തിൽ തെളിയുന്നതല്ല ദീനിയായ പക്വത. ജീവിതത്തിലെ നിത്യവ്യവഹാരത്തിലുള്ള പക്വതയെ മാത്രമാണ് നാം പരിഗണിക്കുന്നത്. ദീനിയായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ രൂപീകരണത്തെ കൂടി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഉമ്മത്തിന്റെ ദീനിയായ അപചയങ്ങളുടെ നിദാനം ബോധ്യപ്പെടും. നിത്യജീവിതത്തിലെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പോലും പക്വമായ നിലപാട് മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാരിൽ കാണുന്നില്ല. പ്രവാസ ജീവിതം നയിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ വീടുകളിൽ എല്ലാ ഭരണച്ചുമതലകളും സ്ത്രീ നിർവഹിക്കേണ്ടി വരുന്നതിന്റെ പാളിച്ചകളും നികത്താനാകാത്ത വിധത്തിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരത്തിനു നേരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയായിട്ടാണിത് പരിണമിക്കുന്നത്. അങ്ങാടിയിലെ വിപണന കേന്ദ്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പരിചയമുള്ളത് വീട്ടിലെ ഉമ്മക്കാണ്. വർഷത്തിലൊ ദ്വിവർഷത്തിലോ വരുന്ന ഉപ്പ വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ പോലും ഉമ്മ വിപണിയിൽ പോയി ഇടപാടു നടത്തുന്ന സ്ഥിതിയുടെ ഗൗരവം എത്രത്തോളം ഭീകരമാണ്. സംസ്കാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊ

ണ്ടുള്ള സാമ്പത്തിക അഭിവൃദ്ധി മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിനു ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്ന്, ചരിത്രം നമ്മേ പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം പ്രവാചകവചനങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു.

മുസ്‌ലിം ഉമ്മയെ പൊതുരംഗത്തിറക്കുക, ധാർമ്മിക ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്നു മുഖ്യധാരാ മാതൃകയിൽ ലയിപ്പിക്കുക എന്നിത്യാദി ലക്ഷ്യങ്ങളെ അജണ്ടയാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫാഷിസ്റ്റ്, സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ കരുനീക്കങ്ങളെ കുറിച്ച് മുസ്‌ലിം സമൂഹം ബോധവാന്മാരാകേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണമാത്രം ലാക്കാക്കി ജീവിതത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടവരാണ് മുസ്‌ലിംകളെങ്കിലും ആഖിറത്തെ കുറിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ബോധവാന്മാരല്ലാത്തവരെ ഉണർത്താൻ കഴിയുന്ന സംഗതിയെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ മേഖലയിൽ വിശകലനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളുടെ ധാർമിക ചിട്ടയിൽ രാഷ്ട്രീയം കൂടി അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണിത് തെളിയിക്കുന്നത്. നബി(സ) തങ്ങളുടെ ചര്യകൾ അസ്തമിച്ചു പോകുന്ന കാലത്ത്, ഒരു ചര്യയെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവന് നൂറു രക്ത സാക്ഷിയുടെ പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പ്രവാചക വചനത്തിന് ഇങ്ങനെയും ഒരർത്ഥ തലം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. ഹിജാബിനെ ഭീകരതയുടെയും യാഥാസ്ഥിതികതയുടെയും സ്ത്രീ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാക്കുന്ന അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റേതു മുതൽ സെക്കുലറിസ്റ്റുകളുടേത് വരേയുള്ളവരുടെ നിലപാടുകളുടെ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഹിജാബ് ധരിക്കുന്ന മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ, തന്റെ ഔറത്ത് മറയ്ക്കുക മാത്രമല്ല വലിയൊരു രാഷ്ട്രീയ മുന്നേറ്റം നടത്തുക കൂടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മുസ്‌ലിം സ്വത്വത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനം ശത്രു സമൂഹത്തെ ആശങ്കപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയാണ്. ഉമ്മത്തിന്റെ സ്വത്വം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ പ്രധാനമായി പുനരുജ്ജീവനം നടക്കേണ്ടത് ഉമ്മമാരിലാണ്. ഉമ്മമാരുടെ ഇസ്‌ലാമീകരണത്തിനായുള്ള യത്നങ്ങളെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയാണ് ഇസ്‌ലാമിക നവോത്ഥാനം ത്വരിതപ്പെടുക.

മരത്തിന്റെ തായ്‌വേര് ദുർബലപ്പെട്ടാൽ ശേഷിക്കുന്ന ഓരോ വേരും ഘട്ടംഘട്ടമായി മുറിഞ്ഞ് മരം കടപുഴകും. ഉമ്മയാകുന്ന ഉമ്മത്തിന്റെ തായ്‌വേര് ദുർബലപ്പെട്ടാൽ ഉമ്മത്താകുന്ന മരം കടപു

ഴകി വീഴുമെന്ന കാര്യം അർഹമായ ഗൗരവത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. തടിയും ഇലകളും ചില്ലകളും ഊർജസ്വലമാക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതമായിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇതിനെയെല്ലാം താങ്ങി നിർത്തേണ്ട തായ്‌വേരിന്റെ പോഷണത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും വേണ്ട പോഷണത്തിന്റെ വിതരണ സ്രോതസ്സാണ് തായ്‌വേര്.

പ്രസവം ഖിലാഫത്തിന്റെ ദൗത്യം

"മനുഷ്യനു തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ നാം അനുശാസനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷീണത്തിനു മേൽ ക്ഷീണവുമായിട്ടാണ് മാതാവ് അവനെ ഗർഭം ചുമന്നു നടന്നത്. അവന്റെ മുലകുടി നിർത്തുന്നതാകട്ടെ രണ്ടുവർഷം കൊണ്ടുമാണ്. എന്നോടും മാതാപിതാക്കളോടും നീ നന്ദി കാണിക്കുക. എന്റെ അടുത്തേക്കാണ് മടക്കം. (ഖുർആൻ 31:14) സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷകനുമായ അല്ലാഹുവോടു നന്ദി കാണിക്കുക എന്ന ശാസനയുടെ അതേ സ്വരത്തിൽ തന്നെ മാതാപിതാക്കളോടും നന്ദി കാണിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ തേടുമ്പോൾ പ്രത്യുൽപാദന പ്രക്രിയയുടെ പവിത്രതയാണ് ബോധ്യപ്പെടുന്നത്. സ്രഷ്ടാവായ നാഥനിൽ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും തോന്നുന്നവർക്ക് മാത്രമേ അതിനു നിമിത്തമായ മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കാൻ അനുശാസിച്ചതിലെ യുക്തിയെ ഗൗരവപൂർവ്വം തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രത്യുൽപാദനം നടത്തിയവർ എന്ന നിലയിലാണ് മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിക്കാനും അവരോടു ഗുണകാംക്ഷാപൂർവം മാത്രം സമീപിക്കാനും അനുശാസിച്ചതെങ്കിൽ പ്രത്യുൽപാദന പ്രക്രിയയുടെ പവിത്രത അടിവരയിട്ടു പഠിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീയെ പ്രസവിക്കുന്ന ഉപകരണമായി മാത്രം കാണുന്നുവെന്ന വിമർശം മാനവകുലത്തോടുള്ളതാണ്.

ഒരു സന്താനത്തിനു ജന്മം നൽകുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഖലീഫ എന്ന അമാനത്തിന്റെ നിർവഹണമാണ്. (രാജ്യഭരണം: ഹുകുമത്തെ ഇലാഹി മാത്രമല്ല ഖലീഫയുടെ ദൗത്യം) മതകീയവും ദൈവകേന്ദ്രിതവുമായ ലോകത്ത് മനുഷ്യന് അർഹമായ പരിഗണനയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുന്നില്ല എന്ന വിമർശത്തോടെ രംഗപ്ര

വേശം ചെയ്ത, ആധുനിക മാനവവാദം പോലും പ്രത്യുൽപാദന പ്രക്രിയയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ പരിഗണിച്ചില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. മനുഷ്യന്റെ ഭൗതിക ലീലകൾക്ക് അപ്രമാദിത്വം നൽകുന്ന കേവല പരികൽപന മാത്രമാണ് മാനവവാദം. സ്രഷ്ടാവിനെ നിഷേധിക്കുകയും ടെക്നോ സ്രഷ്ടാക്കളായി മനുഷ്യനെ സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന ദുരന്തങ്ങളാണ് ഇന്ന് സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യ മഹത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യവസ്ഥിതിയും മനുഷ്യനു ജന്മം നൽകുന്ന ഉമ്മയുടെ കർത്തവ്യത്തെ തിരിച്ചറിയുകയും സന്താന പരിചരണാധികാര്യങ്ങളിൽ അതീവ സൂക്ഷ്മമായ നിഷ്ഠകൾ പാലിക്കാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വസ്തുതകളെ കൃത്യമായി വിശകലനം ചെയ്യേണ്ട ഇസ്‌ലാമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പോലും സ്ത്രീവാദപരമായ ധാരണകളെ മറികടക്കാതിരിക്കുന്നത് മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധിയെ കൂടുതൽ വ്യാപകമാക്കാനാണ് സഹായിക്കുക.

തായ്‌വേരായി വർത്തിക്കേണ്ട ഉമ്മമാരുടെ ഔന്നത്യം വീണ്ടെടുക്കാനെന്ന പേരിൽ തായ്‌വേരു മാന്തി പുറത്തിടുന്നത് എത്രമാത്രം മൂഢത്തരമാണ്. മരത്തിനു വേണ്ട ഊർജ്ജ വിഭവങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്ന തായ്‌വേരിന്റെ കർത്തവ്യമാണ് മരത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി നിർത്തുന്നത്. ഭൂമിക്കുള്ളിലെ തായ്‌വേരിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉപരിഭാഗത്തെ മരത്തെയാണ് സമ്പുഷ്ടമാക്കി നിർത്തുന്നത്. ഇതുപോലെ ഇസ്‌ലാമിനെ സജീവമാക്കുന്നതിൽ ഗൃഹാന്തർഭാഗത്തെ സ്ത്രീയുടേതായ ചില കർത്തവ്യങ്ങൾ പരമപ്രധാനമാണ്. അതവൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'സ്ത്രീ ശക്തി' പോലുള്ള സ്ത്രീവാദപരമായ വാദഗതികളും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളും സ്ത്രീയുടേതായ ഇത്തരമൊരു അസ്തിത്വത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി വെട്ടിപ്പിളർത്തുന്നതാണെന്നോർക്കുക.

മീഡിയകൾ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന വിധം

"അല്ലാഹുവേ, ഈമാനിനെ എനിക്കു പ്രിയങ്കരമാക്കുകയും എന്റെ മനസ്സിൽ അതിനെ അലങ്കാരമാക്കി തരികയും ചെയ്യേണമേ.... കുഫ്റിനേയും (നിഷേധം – അവിശ്വാസം) ഫുസൂഖിനേയും (തെമ്മാടിത്തം) വെറുക്കാനുള്ള മനസ്സും തരേണമേ... നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ..." സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ(സ) പഠിപ്പിച്ചുതന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിത്. എല്ലാ നിഷേധത്തിന്റെ പ്രവണതകളിൽ നിന്നും അധർമ്മകാരികളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടു പോവാൻ ഇടയാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധരായിരിക്കണം. കുഫ്റിന്റേയും ഫുസൂഖിന്റെയും ഒരു ആവിഷ്കാരവും മുസ്ലിം മനസ്സിനെ സ്വാധീനിച്ചു പോകരുത്. ഈമാനിന്റെ പ്രകാശം മനസ്സിൽ സ്ഫുരിക്കുകയും എല്ലാ അധർമങ്ങളോടും

വെറുപ്പു പുലർത്തുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ കുഫ്റിന്റെയും ഫുസൂഖിന്റെയും(അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ) എല്ലാ ആവിഷ്കാരങ്ങളേയും പരമാവധി വർജിക്കണം. ഇന്നത്തെ ലോകാവസ്ഥയിൽ ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ജീവിത പരിസരത്തെ വെറുക്കപ്പെടേണ്ട കുഫ്റിന്റെയും ഫുസൂഖിന്റെയും ആവിഷ്കാരങ്ങൾ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള എല്ലാ സാധ്യകളുമുണ്ട്. അവയെ വെറുപ്പോടെ കാണാനും വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കി നിർത്താനും പരമാവധി ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരാണ് ജിഹാദ്. അല്ലാഹുവിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നമ്മുടെ മനസ്സും ചിന്തയും രൂപപ്പെടണം. ഈമാൻ എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസിയുടെ മനസ്സിന്റെ വിശ്വാസവും ചിന്താഗതിയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെ ഹിപ്നോട്ടീസം ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങളും മറ്റു ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങളും വിശ്വാസിയുടെ ഈമാനിനെയും ഈമാനിക അഭിരുചികളേയും കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഈമാനിന്റെ ദീപ്തമായ അവസ്ഥക്ക് വിഘാതമുണ്ടാക്കും വിധമുള്ള സകല സ്വാധീനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മധുരം അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വാർത്തകൾ മാത്രം സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്യുന്ന മാധ്യമങ്ങളാണെങ്കിൽ പോലും അവ വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വലുതാണ്.

ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതയുള്ള ഉമ്മത്തിനെ വളർത്തികൊണ്ടുവരുന്നതിൽ സുപ്രധാനമായ പങ്കുവഹിക്കേണ്ടത് ഉമ്മമാരാണ്. ഉമ്മമാരുടെ വഴികേടിനും ആത്മീയ പ്രഭക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിക്കുന്നതിനും കാരണമായ സംഗതിയാണ് ഇന്നത്തെ മാധ്യമങ്ങൾ. തിന്മയുടെ ഒരു സങ്കേതത്തിലേക്കും പോവാതെ വീട്ടിൽ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുമ്പോളും മനസ്സിന്റെ ഈമാനികമായ പ്രകാശത്തിന് മങ്ങലേൽപ്പിക്കുന്ന പലതുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ഉമ്മക്ക് അവസരമുണ്ടാകുന്നുവെന്നതാണ് സമകാലിക ലോകത്തെ വലിയ ദുര്യോഗം. ടെലിവിഷന്റെ വിഷവും പൈങ്കിളി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ അശ്ലീലങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു പണ്ടെല്ലാം നമ്മുടെ വീടിന്റെയും ഉമ്മത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തെ വഷളാക്കിയതെങ്കിൽ

ഇന്നു മൊബൈൽ വഴി വിരൽ തുമ്പിലെത്തുന്നത് അതിലേറെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മീഡിയകളാണ്. ലൈംഗികമായ അശ്ലീലങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഇതര സംസ്കാരങ്ങളുടെ എല്ലാ അടയാളങ്ങളെയും നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ദൗത്യമാണ് മാധ്യമങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നത്.

മുസ്‌ലിം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കു പോലും പഴയ പരിശുദ്ധിയും പാവനഭാവവും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ദുരന്തങ്ങൾക്കും സദാചാര ഭ്രംശത്തിനും കാരണം സാമ്രാജ്യത്വമാണെന്നും ബിദ്അത്തുകാരുടെ രംഗപ്രവേശമാണെന്നു വിലയിരുത്തി കൈകഴുകാനാണ് നാം എപ്പോഴും മുതിരുന്നത്. നമുക്കെതിരെ ശത്രുക്കൾ കടന്നുവരികയും അക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു സ്വാഭാവികമായ സംഗതിയാണ്. അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാനും പ്രത്യാക്രമണം നടത്താനും അതിൽ സംഭവിച്ച വീഴ്ചകളെ തിരുത്തി കാര്യക്ഷമപ്പെടുത്താനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് സജീവമാകേണ്ടത്. എല്ലാ മുഖ്യധാര പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളേയും കുഫ്റിന്റെയും ഫുസൂഖിന്റേയും പേരിൽ വെറുക്കാനും അടുപ്പിക്കാനൊക്കാത്തവയെ ദൂരെ എറിയാനും സാധിക്കണം. പുരോഗമനത്തിന്റെ പേരിൽ ടെലിവിഷനോടും സോഷ്യൽ മീഡിയകളോടും ഇസ്‌ലാമിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കാർമികത്വം വഹിക്കുന്നവർ തന്നെ വളരെ അടുപ്പം പുലർത്തുകയും ഇസ്‌ലാമിക പ്രചരണത്തിന് വേണ്ടി അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലുമാണുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഈ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് പങ്കു വഹിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, ഈമാനികവും തഖ്‌വയിലധിഷ്ഠിതവുമായ സത്യവിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്താനുള്ള ഈ മാധ്യമങ്ങളുടെ വീര്യം അതിന്റെ പതിന്മടങ്ങാണ്.

“ഒരു ഫാസിഖ് വല്ല വാർത്തയുമായി നിങ്ങളുടെ അടുത്തുവന്നാൽ അതിനെപറ്റി വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തുക” സൂറത്തുൽ ഹുജുറാത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നൽകുന്ന നിർദ്ദേശമാണിത്. എന്നാൽ, ‘മുഖ്യധാര’ക്കാർ പുറത്തു വിടുന്ന ഏതു സംഗതിയും അണ്ണാക്കു തൊടാതെ വിഴുങ്ങി കളയുന്ന സ്വഭാവമാണ് പൊതുവേ ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ചെറിയൊരു സ്വാധീനത്തിലെങ്കിലും ഉൾപ്പെടാതെ മാറി നിൽക്കാൻ സമൂഹത്തിന് സാധിക്കില്ല.

ലൈംഗിക സാക്ഷരതയുടെ പേരിൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ചോദ്യോത്തര പരിപാടികളും പാചകവിദ്യകളുടെ പരിചയപ്പെടുത്തലുമായി വരുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ വായനാഗുണത്തെ കാണുന്നവർ അതിന്റെ മറുഭാഗത്തെ പാർശ്വഫലങ്ങളെ മുഖവിലക്കെടുക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനേയും മനസ്സും പ്രവർത്തനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും സംബന്ധിച്ചറിയുന്ന ആരും തന്നെ ഇന്നത്തെ മീഡിയകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയില്ല. ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളും സോഷ്യൽ മീഡിയകളും അവതരിപ്പിക്കുന്ന പരിപാടകളും പോസറ്റിങ്ങുകളും തയ്യാറാക്കുന്നവർ നമ്മുക്ക് മാതൃകാ യോഗ്യരല്ലെന്നിരിക്കെ അവരുടെ സന്ദേശങ്ങളും പാടേ വർജിക്കേണ്ടതായിരിക്കുമല്ലോ. ഈമാൻ പ്രകാശിച്ചു നിൽക്കേണ്ട മനസ്സിൽ ദീനിയല്ലാത്ത അനുരണനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ, നാം അറിയാതെ ഫാസിഖായി മാറുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈമാനിക വൃത്തത്തിനകത്തു നിന്നു തന്നെ പുറത്തു പോയേക്കാം.

ലൗകികമായ യാതൊരു അറിവും ലഭിക്കാതെ ‘ഉമ്മിയായി’ മാറുന്നത് മഹാപാതകമായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട്. ലൗകികമായ വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ കുറവു വരുന്നത് ഇന്ന് വളരെ ഗൗരവമേറിയ പ്രശ്നമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. യതാർത്ഥത്തിൽ ലൗകിക വിജ്ഞാനം നേടുക എന്നാൽ മീഡിയകലിൽ നിന്നുള്ള സംപ്രേക്ഷണം ശ്രദ്ധിക്കലല്ല. ഭൗതിക ലോകത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കലാണുണ്ടാകേണ്ടത്. ഏതു നിമിഷവും മരണം നമ്മേ പിടികൂടാൻ വേണ്ടി പതിയിരിക്കുകയാണിവിടെ. മരണാനന്തര ലോകം അനന്തമാണ്. അവിടെ മരണവും രോഗങ്ങളും അക്രമവും അനീതിയുമില്ല. നീതിമാനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണ കിട്ടിയവർ അവിടെ വിജയികളായി തീർന്നു. അതോടെ അവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾക്ക് ശാശ്വതമായി തിരശീല വീണു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഉൾകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചവർ മാത്രമാണ് ബുദ്ധിയുള്ളവർ എന്നാണ് തിരുനബി(സ) പഠിപ്പിച്ചത്. “ആരാണ് ബുദ്ധിമാൻ എന്ന് നബി(സ) ചോദിച്ചു. നബി(സ) തന്നെ അതിനു മറു

പടി പറഞ്ഞു, "ദീൻ അനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിച്ചവനും പരലോകത്തിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചവനുമാണ്." ഈമാനുള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടെ മനോമുഖരത്തിൽ ബുദ്ധിമാനും സൗഭാഗ്യവാനും ഐഹിക ലോകത്തെ താരങ്ങളും നായകന്മാരും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല. മുസ്‌ലിംകളുടെ മനസ്സിൽ ഐഹിക ലോകത്തെ വിജയികൾ വിജയികളായും സൗഭാഗ്യവാന്മാരായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആ വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ കാപട്യമുണ്ട്. മീഡിയകൾ വഴി കടന്നു കൂടിയിട്ടുള്ള ലൗകിക കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് നമ്മിൽ കപടത സൃഷ്ടിച്ചത്. ലൗകിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ നേടുന്നതിലൂടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിന് കോട്ടം തട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതിലും ഭേദം ആ മീഡിയ വിജ്ഞാനത്തെ സംബന്ധിച്ച അജ്ഞത തന്നെയാണ്. അജ്ഞത(ഉമ്മിയ്യ്) എന്നത് നിഷ്കളങ്കനാവുകയാണ് എന്ന ഒരു തലത്തെ നിഷേധിച്ചുകൂട. ദുൻയാവിന്റെ യാതൊരു ജ്ഞാനവും സ്പർശിക്കാതെ അല്ലാഹു പ്രവാചക തിരുമേനിയെ സംരക്ഷിച്ചതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ 'ഉമ്മി'യായ പ്രവാചകൻ എന്ന അഭിധാനം വന്നത്. ദുൻയാവിന്റെ ഫിത്നയേ അനുഭവജ്ഞാനത്തിലൂടെ തിരിച്ചറിയാനാണ് ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ വിജ്ഞാനങ്ങളെ പഠിക്കേണ്ടത്. നബി തിരുമേനി അരുളിയത്, "നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുകയും തിന്മയിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്യുന്ന അറിവാണ് ഉൽകൃഷ്ടം. ഒരാളുടെ ബുദ്ധി നേരെയാവാത്ത കാലത്തോളം ഭക്തിയും നേരെയാവില്ല" (ത്വബ്റാനി) ദീനിയായവക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്ന സ്വഭാവമാണ് ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും കരുപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടത്. ദീനിനെ മറികടക്കും വിധം ലൗകികമായ വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് നരകത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പ്രവേശിക്കലാണ്. കാരണം അതു നമ്മെ കൂടുതൽ സ്വാധീനിച്ചാൽ കുഫ്റിനെ തൊട്ടും ഫുസൂഖിനെ പറ്റിയുമുള്ള വെറുപ്പിന്റെ ഗൗരവം നഷ്ടപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. "പക്ഷേ, നാം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഈമാനിനെ പ്രിയങ്കരമാക്കുകയും ഈമാൻ കൊണ്ടുള്ള ആവിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയും, കുഫ്റിനോടും ഫുസൂഖിനോടും മറ്റു മോശമായ സംഗതികളോടും വെറുപ്പ് രൂഢമൂലമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു" വെന്നു സ്വഹാബത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹുജുറാത്തിൽ അല്ലാഹു

വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും നേർ കാഴ്ചകളായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. ലൈംഗിക സദാചാരബോധവും കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ പവിത്രതയും ജീവിതത്തിന്റെ ആത്മീയമായ അന്തർധാര തന്നെയും വിനഷ്ടമായ ജനതയാണ് ആധുനികാനന്തര ലോകത്തെ ജനത.

വേശ്യകൾ സാംസ്കാരിക നായകരായ കാലഘട്ടത്തിൽ, മാന്യതയുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വരേ അശ്ലീലമായ ലീലകളാണ് നടത്തുന്നത്. വൃത്താന്തപത്രങ്ങൾ പരസ്യമാധ്യമങ്ങളായി അധഃപതിച്ചതിനാൽ മലയാള ദിനപത്രങ്ങളും അശ്ലീല ചുവയുള്ളവയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരിലുമുള്ള രഹസ്യങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്ന ലൈംഗികത പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്. അവ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ എന്തു പ്രശ്നമാണുള്ളത് എന്നതാണ് നവജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ യുക്തി? നഗ്നമായ ശരീര ഭാഗങ്ങളും ശരീരത്തിന്റെ ആകാരവടിവുകളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് ഫാഷൻ ടെക്നോളജിയുടെ വികാസമായി കാണുന്ന കണ്ണുകൾക്ക് സമൂഹത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്ന അരാജക പൂർണ്ണമായ സ്ഥിതിയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. മതാരമല്ല, അതാണ് അവർ മുന്നിൽ കാണുന്ന വികസനത്തിന്റെ ഒരു മാതൃക. പുതിയ ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാന മണ്ഡലം ഉൽപാദിപ്പിച്ച ബോധത്തിന്റെ സ്വാധീനം മൂലം ഈമാനിന്റെ ഹലാവത്തു (മധുരം)ള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ തുലോം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. ഒരു തിന്മ ആവർത്തിച്ചനുഭവിക്കുന്നതിലൂടെ അതോടുള്ള ഗൗരവബോധം ചോർന്നു പോകുന്നു. ക്രമേണ അതു തിന്മയല്ല എന്ന ചിന്തയിലേക്ക് നമ്മുടെ മനസ്സ് മാറിപോകുന്നു. പൂർവ്വ സൂരികളുടെ ജീവിത കഥയിലേക്കും പാഠത്തിലേക്കും ഇടക്കിടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോളാണ് നാം ഇന്ന് എത്തിപ്പെട്ട സ്ഥിതിയുടെ ദുരന്തമുഖം കാണാനാവുക.

കല്യാണങ്ങളെ എത്രത്തോളം അനിസ്‌ലാമികമാക്കാം, വസ്ത്രധാരണയിൽ എങ്ങനെയൊക്കെ അശ്ലീല രീതികൾ സ്വീകരിക്കാം, മോഡികൂടിയ വീട്ടുപകരണങ്ങളും കരകൗശല വസ്തുക്കളും

വാങ്ങികൂട്ടാനുള്ള വാസന എങ്ങനെ വർദ്ധിപ്പിക്കാം... തുടങ്ങിയവയാണ് മീഡിയകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവും പരലോകവും പ്രവാചക സുന്നത്തുകളും അന്യമായി പോകുന്ന ഒരു സംസ്കാരം രൂപപ്പെടാനുള്ള എല്ലാ സാധ്യതകളും ഈ മാധ്യമങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നു. ജീവിതത്തെ പരമാവധി സുഖകരമാക്കുക എന്നതിൽ മാത്രം ലക്ഷ്യം കേന്ദ്രീകരിക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന് അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ചു തന്ന അമാനത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവാദിത്തബോധം വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയാണ്.

ഭൂമിയിൽ തന്നെ സ്വർഗം പണിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും ആഖിറത്തിലെ സ്വർഗത്തെ നിഷേധിച്ചവരുമായ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ലോകാധിപത്യവും മേൽകോയ്മക്കു കീഴിലെ ആശയവിനിമയ ഉപാധികളെ മുഴുവൻ വളരെ ജാഗ്രതയോടു കൂടിയാണ് നാം സമീപിക്കേണ്ടത്. എല്ലാ ഇസ്റാഫുകളും(ധൂർത്ത്) തൻപൊരിമകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും മീഡിയകളും അവയുടെ ഉപാസകരായ സമൂഹവും നമ്മുടെ മേൽ ആവശ്യങ്ങളായി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയാണ് എന്ന സത്യത്തെ നാം തരിച്ചറിയണം. ആഗോളീകരണ കാലത്ത് കച്ചവട മുതലാളിമാർ നടത്തുന്ന സമഗ്രാധിപത്യ പ്രവണതകളെ സംബന്ധിച്ച് സാമൂഹിക നിരൂപകർക്കിടയിൽ തന്നെ നല്ല ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ അത് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. സാമൂഹിക വിരൂപണം നടത്തുന്നവർ സമൂഹത്തിന്റെ ദുഷ്പ്രവണതകളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റു ഇരുട്ടിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും നിരൂപണ സാഹിത്യം രചിക്കുന്നതിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്. ഇസ്ലാമിക സമൂഹമാകട്ടെ നിരൂപണ സാഹിത്യങ്ങൾക്കപ്പുറം വ്യക്തമായ ജീവിത മാതൃകയെ പ്രമാണമാക്കുന്നവരാകണം. അതാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ദുആയായി അല്ലാഹു പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. “റബ്ബേ(സംരക്ഷകനേ) ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യ-സന്താനങ്ങളിൽ നീ കൺകുളിർമ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും സൂക്ഷ്മത പുലർത്തുന്നവർക്ക് മാതൃകയായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.”(ഖുർആൻ). മീഡിയകൾ നൽകുന്ന ലോകബോധവും ജീവിത രീതിയും നമ്മേ ബാധിക്കാതെ മീഡിയകളെ അകറ്റി പിടിക്കൽ വളരെ അനിവാര്യമാണ്. അപ്രകാരം ജീവിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക്

നാം മാതൃക കാണിക്കണം. അപ്രകാരം മാതൃകായോഗ്യരായ വ്യക്തിത്വങ്ങളെ പിൻപറ്റുക വഴിയാണ് സമൂഹത്തെ ആസകലം ബാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലീമസതകളിൽ നിന്നു നമുക്ക് ശുദ്ധി പുലർത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ സ്വാലിഹീങ്ങളോടൊപ്പം ചേരാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. “എന്നെ മുസ്ലിമായി മരിപ്പിച്ച് സ്വാലിഹീങ്ങളോടൊപ്പം ചേർക്കേണമേ” എന്ന ദുആ ഖുർആൻ നമ്മേ അടിസ്ഥാനപരമായി പഠിപ്പിച്ചു തന്നതാണ്.

എങ്ങനെയെങ്കിലും കുറെ ഉൽപന്നങ്ങൾ വിറ്റ് കൂടുതൽ സമ്പത്ത് വാരിക്കൂട്ടുക എന്നതു മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയവരുടെ ഏജൻസികളാണ് മീഢയകൾ. സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും അതിന്റെ പ്രേക്ഷകരായി പോവരുത്. വിഷയങ്ങളുടെ മറുവശം അറിയാൻ ശേഷിയുള്ളവർ സമൂഹത്തിൽ എപ്പോഴും വിരളമായിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ഉമ്മമാരാണെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചും മീഡിയകളുടെ പ്രേക്ഷകരായി തീർന്നാൽ അവരുടെ മനോഗതിയും അതിനനുസരിച്ചാണ് രൂപപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തേയും സ്വഭാവത്തേയും മനോഗതികളേയും ഈമാനിലേക്കും തഖ്വയിലേക്കും നയിക്കാൻ പര്യപ്തരായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടദാസന്മാരെ നാം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അവരാകട്ടെ നമ്മേ സ്വാധീനിക്കുന്നത്.

വ്യഭിചാരം

"അല്ലാഹുവിൽ പങ്കുചേർക്കാത്തവരും അല്ലാഹു പവിത്ര മാക്കിയ ജീവനെ അന്യായമായി ഹിംസിക്കാത്തവരും വ്യഭിചരി ക്കാത്തവരുമാണവർ. ആ കാര്യങ്ങൾ വല്ലവരും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവനു കഠിനമായ ശിക്ഷയാണ് ലഭിക്കുക" (ഖുർആൻ അൽഫുർ - ഖാൻ - 68) കൊലപാതകത്തോടൊപ്പം വ്യഭിചാര ത്തെയും ഒരേ സ്വരത്തിലാണ് ഖുർആൻ പരാമർശിക്കുന്നത്. "വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് അടുക്കരുതേ, അതു മഹാപാപവും ദുർമാർഗ്ഗ വുമാണ്" (ഖു: 17:32) എന്നും ഖുർആൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഓരോ അവയവത്തിനും വ്യഭിചാരത്തിന്റെ ഓഹരി യുണ്ടെന്നാണ് നബി(സ) പഠിപ്പിക്കുന്നത്. കണ്ണിന്റെ വ്യഭിചാരം നോട്ടം, കാതിന്റെ വ്യഭിചാരം ശൃംഗാരം കേൾക്കൽ, നാവിന്റേത് ശൃംഗരിക്കൽ, കൈയ്യിന്റേത് സ്പർശനം, കാലിന്റേത് അതിനായി നടക്കൽ, ഹൃദയത്തിന്റെ വ്യഭിചാരം മോഹിക്കൽ ലിംഗപരമായ ബന്ധം സംഭവിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും മറ്റുള്ള അവയവങ്ങൾക്ക് അവ കൾ ചെയ്തതിന്റെ പങ്കുണ്ടാകും. ഇതാണ് റസൂൽ(സ) നൽകുന്ന പാഠം!

സുഖാസ്വാദനങ്ങൾ തേടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ നട്ടോട്ടം ഒരുതരം

ഉന്മാദത്തിലെത്തി നിൽക്കുന്ന സമകാലിക സമൂഹത്തിനു വ്യഭി ചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇത്തരമൊരു വീക്ഷണം വളരെ പ്രാകൃ തമായി അനുഭവപ്പെടാം. ലൈംഗികതയെ അടിച്ചമർത്തുന്നു വെന്നും സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ വിവേചനം കാണിക്കുന്നു വെന്നുമുള്ള മുറവിളികളും ഉയരാൻ കാരണം ഹഖിന്റെ വെളിച്ചം ലഭിക്കാത്തതാണ്! പ്രപഞ്ചത്തെ സംബന്ധിച്ചും ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഭൗതികവാദം ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തിട്ടുള്ള സങ്കല്പ ങ്ങൾ രൂഢമൂലമായി നിൽക്കുന്ന മനസ്സുകളിലേക്ക് തൗഹീദി ന്റെയും ആഖിറത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും വെളിച്ചം കടക്കാ ത്തതാണ് നിഷേധപരമായ ദുർന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ കാരണം! പരിണാമ ശൃംഖലയിലെ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത ജീവിയാണ് ആധു നിക മനുഷ്യൻ. പരിണാമവാദത്തിന്റെ ന്യായപ്രകാരം ഓരോ പരിസരത്തും അർഹതയുള്ളവർ (ശക്തൻ) അതിജീവിക്കുകയും അനർഹർ പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്! അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിലെ മൊത്തം ജീവികൾക്ക് വേണ്ട ആവാസസംവിധാനങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തുകയും വിഭവ ങ്ങൾ കൊള്ളയടിച്ചു സുഖലോലുപരായി കഴിയുകയും ചെയ്യുന്ന തിൽ യാതൊരു ധാർമിക പ്രശ്നവും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. ഈ രൂപത്തിൽ കാടൻ പ്രകൃതത്തിലേക്ക് പരിണമിച്ച മനുഷ്യൻ ലൈംഗികപ്രത്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയയെ കേവലം വിനോദോപാധി യായി കാണുകയും അതിൽ നിയന്ത്രണവും ധാർമികപ്രശ്നവും ഉന്നയിക്കുമ്പോൾ രോഷാകുലരായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്വാഭാ വികമാണ്. സ്വന്തം നാഗരിക മേന്മയെ ഊട്ടാൻ വേണ്ടി കോടിക ണക്കിനു മനുഷ്യർ പ്രാന്തവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതിൽ യാതൊരു അസാംഗത്യവും കൽപ്പിക്കാത്തവർക്ക് അവിഹിതമായി ഒരു കുഞ്ഞിനു ജന്മം നൽകുന്നതിനേയോ, ഭ്രൂണത്തിൽ തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെയോ കൊലപാതകത്തോളം വരുന്ന പാതക മായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു കൊള്ളണമെന്നില്ല.

ഭൂമിയുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവും അധിപനും പരിപാലകനുമായ നാഥനെ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാത്തിട ത്തോളം എല്ലാ അരാജകത്വപൂർണ്ണമായ നാഗരികധാർഷ്ഠ്യ

ങ്ങൾക്കും ന്യായീകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമം നടക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഭാര്യ, സഹോദരി, മാതാവ് എന്നീ സ്ത്രൈണവിതാനങ്ങൾക്ക് ജാഹിലിയാ കാലഘട്ടത്തിൽ പോലും പവിത്രത കൽപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ വ്യഭിജാരത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ അന്നത്തെ മരുഭൂവാസികൾക്ക് പോലും സാധിച്ചിരുന്നു. ആധുനികാനന്തര ലോകത്താകട്ടെ ജീവിതത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാന ലക്ഷ്യം സുഖാസ്വാദനമായി തീരുകയും അതിനു മുമ്പിൽ മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം തൃണവൽഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനാൽ അച്ഛന്റെ സന്താനത്തെ മകൾ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലാണ് മനുഷ്യന്റെ ധാർമികത എത്തി നിൽക്കുന്നത്. മകളോട് ഏറ്റവും പ്രതിബദ്ധതയും സ്നേഹവും പുലർത്തുന്ന അച്ഛൻ തന്നെയല്ലേ മകളുടെ എല്ലാ സുഖതേട്ടങ്ങളേയും പൂരണം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു വാദിക്കാനുള്ള സാധ്യത പോലും നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ലോകത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്!

ഇസ്ലാം വ്യഭിചാരത്തെ കർശനമായി വിലക്കുകയും നീചകൃത്യമായി സ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത് ലൈംഗികതയോടുള്ള നിന്ദ്യബോധത്തോടെയോ ലൈംഗികതയെ അടിച്ചമർത്താൻ വേണ്ടിയോ അല്ല. മനുഷ്യൻ ബഹുമാന്യനായ ജീവിയായതിനാൽ തന്നെ അവന്റെ പ്രത്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയക്കും ഔചിത്യം കൽപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന വസ്തുതയെ മുൻനിർത്തിയാണ്. പരമ്പരാഗതമായി മനുഷ്യസമൂഹം പുലർത്തി പോരുന്ന ഈ നൈതിക ബോധത്തെ യുക്തിരഹിതവും സ്വതന്ത്രവിരുദ്ധവുമായ സംഗതികളായി തേജോവധം ചെയ്യുകയാണ് ഡാർവിനിസത്തിന്റെ യുക്തി! മനുഷ്യനെ അവന്റെ ജൈവ പരിസരത്തു നിന്നും അടർത്തി മാറ്റി നാഗരികമായ അഹന്തയിലേക്കും കൃത്രിമ ലോകത്തേക്കും വലിച്ചിഴക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ദുൻയാമോഹികളുടെ സംഹാരതാണ്ഡവങ്ങളുടെ ഭാഗമായാണ് ലൈംഗിക പ്രത്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയയെ തൊഴിൽ നിലവാരത്തിലേക്കും കേവലാസ്വാദന വിനോദത്തിലേക്കും തരംതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നത്.

വാട്ടർ ഡ്രീം പാർക്കുകൾ പോലുള്ള ഫന്റാസ്റ്റിക്ക് ലോകത്തും ഉല്ലസിക്കാൻ വെമ്പുന്ന മനസ്സുകൾക്ക് സദാചാരമെന്നും നൈതി

കതയെന്നും പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം പോലും മനസ്സിലായി കൊള്ളണമെന്നില്ല. മനുഷ്യനിൽ സഹജമായുണ്ടാകുന്ന ലൈംഗിക ചോദനയെ അവന്റെ നൈതികതയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നെ പൂരണം ചെയ്യാനും അവന്റെ വംശപാരമ്പര്യത്തെ നിലനിർത്തി കൊണ്ടുപോവാനുമായി ഇണകൾ തമ്മിൽ ഏർപ്പെടുന്ന കരാറാണ് വിവാഹം. പ്രാപഞ്ചികമായ ഒരാവശ്യമെന്ന നിലയിൽ ലൈംഗികപ്രക്രിയയെ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ വിവാഹം പര്യാപ്തമാണ്.

വിവാഹേതരമായ ലൈംഗിക ബന്ധമാകട്ടെ കൊലപാതകത്തോളം ഗൗരവമുള്ള അക്രമവും പ്രപഞ്ച നിയമത്തിനു വിരുദ്ധവുമാണ്. കാരണം, മനുഷ്യകുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചക്കും നല്ലൊരു മനുഷ്യനായി തീരാനും രക്ഷിതാക്കളുടെ പരിചരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇതിനു കുഞ്ഞിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഉത്തരവാദിത്തപ്പെട്ട രക്ഷിതാക്കളുണ്ടാകണം. മാതാവിനെ മാത്രം ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവഹിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനു സമാനമാണ് വിവാഹേതര ലൈംഗിക ബന്ധത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനിലെ വിവിധ തരം വികാരങ്ങളിൽ ലൈംഗികതക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ് വർത്തമാന നാഗരിക പരിസരമെന്നതു കൊണ്ടാണ് ലൈംഗികതയെ സമൂഹം അടിച്ചമർത്തുന്നുവെന്ന് വിലപിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. സഹജമായ ചോദനകളെ പൂരണം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം മാത്രമാണ് പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനപ്പുറമുള്ള തേട്ടങ്ങളെ സ്വയം ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും അവ പൂരണം ചെയ്യാനാകാതെ വരുമ്പോൾ പരമ്പരാഗതമായ മൂല്യങ്ങളൊടു കയർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല.

ഋതുമതിയായ ഉടനെ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുക എന്നതാണ് ഇസ്ലാം ദീനിന്റെ അനുശാസന. വ്യഭിജാരത്തിലേക്കോ വ്യഭിജാരത്തിന്റെ മുന്നോടിയായ പ്രേമലീലകളിലേക്കോ ഒരു വിശ്വാസി അടുക്കാൻ പാടില്ല എന്ന വിലക്ക് പാലിക്കാനാണ് ഇസ്ലാം പൊടുന്നനെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഒരു ഇണയിൽ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി

യുണ്ടാകുന്നതു പരിഗണിച്ചു കൊണ്ടാണ് നാലുവരെ വിവാഹം ആകാമെന്നും അനുശാസിക്കുന്നത്. വിവാഹമെന്നാൽ കേവലം ലൈംഗികതയ്ക്കപ്പുറം നീതിപൂർവ്വമായ പരസ്പരബന്ധവും ഉത്തരവാദിത്വ നിർവഹണങ്ങളുമടങ്ങിയതാണ്. ഇവയെല്ലാം പാലിച്ചു കൊണ്ട് പരമാവധി ഒരു പുരുഷനു നാലിൽ കൂടുതൽ പുലർത്താൻ കഴിയാത്തതിനാലാണ് നാലിൽ ഒതുക്കിയത്. സ്ത്രീകൾക്കാകട്ടെ ഒന്നിലധികം ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവളിൽ പിറക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏതു പുരുഷനിൽ എൽപ്പിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ തന്നെ പ്രശ്നം ആരംഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് തന്നെ അത്തരം അപ്രായോഗികമായ സംഗതികളെ അല്ലാഹു വിലക്കുകയും പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമായവയെ അനുവദിച്ചു നൽകുകയും ചെയ്തു.

സ്ത്രീയും ഹിജാബും

“ആദം സന്തതികളെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗോപ്യസ്ഥാനങ്ങൾ മറക്കാനുതകുന്ന വസ്ത്രവും അലങ്കാര വസ്ത്രവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ധർമ്മ നിഷ്ഠയുടെ വസ്ത്രമാകട്ടെ, അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം.” (ഖു 7:26). ധർമനിഷ്ഠാബോധത്തോടെയാണ് വിശ്വാസികൾ എല്ലാ കർമങ്ങളും എന്നപോലെ വസ്ത്രധാരണവും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത്. അവയവങ്ങൾ മറക്കുക, ചർമ നിറം മറക്കുക എന്നതുകൊണ്ടു ധർമനിഷ്ഠ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. ഇസ്‌ലാമിക ധർമ ശാസ്ത്രം അനുശാസിക്കുന്ന കർമ്മത്തിന്റെ താൽപര്യം കൂടി മാനിക്കുമ്പോഴാണ് ധർമനിഷ്ഠമായ വസ്ത്രധാരണ സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ മലയാളി മുസ്‌ലിം വനിതകൾക്കിടയിൽ വ്യാപിച്ചുവരുന്ന പർദാ ധാരണ ശീലവും അതിന്റെ വിപണനകേന്ദ്രങ്ങൾ നിരത്തുന്ന പരസ്യ പലകകളും ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഖുർആൻ അനുശാസിക്കുന്ന ധർമ്മനിഷ്ഠ പാലനത്തിന് കടക വിരുദ്ധമായതാണവയുടെ താൽപര്യങ്ങൾ എന്നു ബോധ്യപ്പെടും.

സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ ജന്മ സിദ്ധമായുള്ള ലൈംഗികാ

കർഷണത്തെ സദാചാരത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണിട്ട് നിയന്ത്രിക്കുക എന്ന താൽപര്യത്തോടെയാണ് ഇസ്‌ലാം സ്ത്രീക്ക് ശരീരം മുഴുവൻ മറക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് നൽകിയത്. നയനരതിയുള്ള പുരുഷന് സ്ത്രീയെ ഉദ്ദേശരഹിതമായി നോക്കിയാൽ പോലും ലൈംഗികമായ ഉണർവിനു സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ തന്നെ സ്ത്രീ പരപുരുഷന്മാർക്കു മുമ്പിൽ പൂർണ്ണമായും ഔറത്താണ്. (വെളിപ്പെടാൻ അനുവാദമില്ല). ഈ താൽപ്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കും വിധമാണ് സ്ത്രീ അവളുടെ ജീവിതത്തെ തന്നെ ചിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടത്. എന്നാൽ സഹജമായ ചില ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനായി പൊതു രംഗപ്രവേശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സ്ത്രീ ധരിക്കേണ്ട വസ്ത്രം അവളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ മറക്കുന്നതും അവളുടെ സൗന്ദര്യം പരപുരുഷന്മാർക്ക് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധമുള്ളതുമാണ്. സ്ത്രീക്ക് ദീൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രസങ്കൽപ്പത്തിന്റെ താല്പര്യം സൗന്ദര്യ പ്രകടനത്തെ തടയലാണെന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കെ 'ഹൂറുലീങ്ങളെ' സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പർദ്ദാ സങ്കൽപം തീർച്ചയായും അരാജകത്വത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. നഗ്നതയിൽ തെളിയുന്ന സൗന്ദര്യവും അത് പുരുഷനിലുണ്ടാക്കുന്ന ലൈംഗിക ആകർഷണവും പോലെ തന്നെ വസ്ത്രം ധരിച്ച ശരീരവും സൗന്ദര്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും പുരുഷനെ വശീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നു നിലനിൽക്കുന്ന പർദ്ദാ സംസ്കാരത്തെ ഇത്തരമൊരു അവബോധത്തോടെയാണ് പര്യാലോചിക്കേണ്ടത്.

പർദയുടെ പരസ്യ പലകകളിൽ സൗന്ദര്യം തുടിക്കുന്ന സ്ത്രീ രൂപങ്ങൾ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി നിന്ന് പർദയുടെ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ പർദയുടെ താല്പര്യത്തെയാണിവിടെ പിച്ചിചീന്തുന്നത്. മനസ്സിൽ പർദയിടാത്ത കുറേ സ്ത്രീകളെ വാർത്തുവിടാനാണീ പരസ്യ പലകകൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. പർദ ധരിക്കുന്നതോടെ സ്ത്രീയുടെ ഔറത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രദർശനങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ഇനി ഏതു രംഗത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാമെന്നുമാണ് പലരുടെയും ധാരണ. ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും സൗന്ദ

ര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടിത ഭാഗമാണ് മുഖം. പരപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ സ്ത്രീകൾ സൗന്ദര്യം വെളിവാക്കുന്നതിനെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്ത ദീനിന്റെ പേരിൽ മുഖവും മുൻകയ്യും പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവകാശപ്പെടുന്നവർ തീർച്ചയായും മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരികളും ശൈത്വാന്റെ പ്രതിനിധികളുമാണ്. ഇസ്‌ലാമിക സദാചാരത്തിന്റെ സീമകൾ ഭേദിക്കും വിധമുള്ള പരസ്യപ്രചരണങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന മുതലാളിമാരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരാണ്. അർദ്ധ നഗ്നയായ സ്ത്രീയെ പോലെ സൗന്ദര്യവും ആകർഷണവുമുണ്ടാക്കാൻ വസ്ത്രം ധരിച്ച സ്ത്രീക്കും സാധിക്കാം. കാരണം, അവളുടെ ശരീരത്തിനില്ലാത്ത ആകാര വടിവുകൾ നൽകാനും കുലീനത്വം നൽകാനും കഴിയുന്നതാകാം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം. വിപണിയിൽ ഇന്നു ലഭ്യമാകുന്ന മിക്കവാറും പർദകളുടെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇത്തരം പർദകൾ ശൈത്വാന്റെ അസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അസ്ത്രമെന്നു ഖുർആൻ വിശേഷിപ്പിച്ച പുരുഷന്റെ നോട്ടത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്താനുതകുന്നവയാകുന്നു. സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ഏറ്റവും ഭംഗിയായി മറച്ചുവെക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പർദയെന്ന വസ്ത്ര സംസ്കാരത്തെ തീർത്തും പ്രതിലോമകരമായ തലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന കച്ചവട താൽപര്യത്തെ തിരിച്ചറിയുക തന്നെ ചെയ്യണം. സ്വർഗ ലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരെ കാത്തിരിക്കുന്ന സൗന്ദര്യറാണികളായ ഹൂറുലീങ്ങളുടെ നാമത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നടത്തുന്ന പരസ്യപ്രചരണങ്ങൾ പറയുന്നത്, പർദ ഒരു കോസ്മറ്റിക് ഉൽപ്പന്നമായി തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ദുൻയാവിലെ ഹൂറുലീങ്ങളാകാൻ പറ്റിയ സാധനമാണ് പർദയെന്ന മനോഭാവത്തിലൂടെ പർദക്ക് പ്രചാരം നൽകുന്നതിലൂടെ ഇസ്‌ലാമികമായി പർദ്ദക്കുണ്ടായിരുന്ന സാധൂകരണമാണ് വികലീകൃതമാകുന്നത്. മനസ്സിൽ പർദയിട്ട പെണ്ണിന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം ഇസ്‌ലാം നിഷ്കർഷിച്ച അച്ചടക്കം പാലിച്ചിരിക്കും. അങ്ങാടിയിലിറങ്ങി നടക്കാനും കല്യാണ വേദികളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കാനും സാധിപ്പിക്കുന്ന കവചമായി

പർദയെ കാണുന്നവർ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സദാചാര സങ്കൽപത്തെ അടുത്തറിയേണ്ടതുണ്ട്.

“സത്യ വിശ്വാസിനികളോട് അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ത്തുവാനും അവരുടെ ഗുഹ്യാവയവങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും അവരുടെ ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമായതൊഴിച്ച് മറ്റൊന്നും വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനും നബിയേ അങ്ങു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. അവരുടെ മക്കനകൾ കുപ്പായ മാറുകൾക്കു മീതെ അവർ താഴ്ത്തിയിട്ടുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ, അവരുടെ പിതാക്കൾ, അവരുടെ ഭർതൃപിതാക്കൾ, അവരുടെ പുത്രന്മാർ, അവരുടെ ഭർതൃപുത്രന്മാർ, അവരുടെ സഹോദരന്മാർ, അവരുടെ സഹോദര പുത്രന്മാർ, അവരുടെ സഹോദരി പുത്രന്മാർ, മുസ്‌ലിംകളിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകൾ, അവരുടെ വലം കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ (അടിമകൾ) ലൈംഗികാസക്തിയില്ലാത്ത പുരുഷന്മാരായ പരിചാരകർ, സ്ത്രീകളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനായിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികൾ എന്നിവരൊഴിച്ച് മറ്റാർക്കും തങ്ങളുടെ ഭംഗി അവർ വെളിപ്പെടുത്തരുത്. തങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്ന തങ്ങളുടെ അലങ്കാരം അറിയപ്പെടാൻ വേണ്ടി അവർ കാലിട്ടടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെല്ലാവരും അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഖേദിച്ചു മടങ്ങുക. എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം. (ഖു. സൂറത്തുന്നൂർ 31).

സ്ത്രീക്കു തന്റെ സൗന്ദര്യം ആരുടെയൊക്കെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താം, ആരുടെ മുമ്പിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കണം എന്നാണീ ആയത്ത് വിവരിക്കുന്നത്. ‘ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമായതൊഴിച്ച്’ എന്നതിനർത്ഥം മുഖവും മുൻകയ്യും പ്രദർശിപ്പിക്കാമെന്നല്ല. മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ ഏറ്റവും സൗന്ദര്യം മുഖത്തായിരിക്കെ സൗന്ദര്യം മറക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി മറക്കേണ്ട ഭാഗം തന്നെയാണ് മുഖം. വ്യക്തികളെ തിരിച്ചറിയാൻ വേണ്ടി മുഖം കാണേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ഒരു പഴുത് മാത്രമേ ഈ വിഷയകമായി ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. പൊതുരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, സമൂഹത്തിൽ തിരിച്ചറിവ് ആവശ്യമാകും വിധമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക്

വിലക്കിയത് ഇത്തരമൊരു പഴുതുപയോഗിച്ച് സ്ത്രീ സൗന്ദര്യം പൊതുപ്രദർശനത്തിന് ഇടയാകാതിരിക്കാനാണ്. പെണ്ണു കാണുന്ന പുരുഷന് മാത്രമാണ് അന്യ പെണ്ണിന്റെ മുഖവും മുൻകയ്യും നോക്കാൻ അനുമതിയുള്ളത്. മുഖവും മുൻകയ്യിൽ നിന്നും സ്ത്രീ സൗന്ദര്യത്തെ വിലയിരുത്താനാകുമെന്നും ഇതിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

പുരുഷനെ ആകർഷിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന അവയവമാണ് മാറിടം. മാറിന്റെ നഗ്നത മാത്രമല്ല, ആകാര വടിവുതന്നെ മറക്കണമെന്നാണ് ഖുർആനിക് ശാസന. മുഖമക്കനകുപ്പായ മാറിന്മേൽക്ക് താഴ്ത്തിയിടാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തിന്റെ താൽപര്യമിതാണ്. സ്ത്രീയുടെ ഏതു അവയവങ്ങൾക്കും നയനരതിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാം.

‘നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് അടുക്കരുത്’ എന്ന ഖുർആനിക നിർദ്ദേശം നയന രതിയെ പോലും വിലക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സ്ത്രീ സമ്പൂർണ്ണമായും ഔറത്താണ്. പരപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ സ്ത്രീ ഒരു വിധവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ പാടില്ല. വസ്ത്രം ധരിച്ചാലും സ്ത്രീയുടെ ആകാരവടിവ് നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത് നയനരതിയിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള സാധ്യതയാണ്. ഈയൊരു ദീനിന്റെ താൽപര്യത്തെ മാനിക്കുന്നവർ ആവശ്യത്തിനല്ലാതെ സ്ത്രീകളുടെ പൊതുരംഗ പ്രവേശത്തെ അനുവദിക്കുകയില്ല. (ആവശ്യ പൂർത്തീകരണങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യാവകാശമെന്ന നിലയിൽ ഇളവ് അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇസ്‌ലാമിക സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രം. അത്തരം സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥ രൂപപ്പെടുത്തൽ വിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യതയുമാണ്) ആവശ്യ നിർവ്വഹണങ്ങൽക്കായി പരപുരുഷ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ പൂർണ്ണ ഹിജാബിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനാണ് ഇസ്‌ലാമിക ശാസന. ശരീരത്തിന്റെ നിറം പുറത്തുകാണാത്ത ആവരണമണിയുക മാത്രമല്ല ഹിജാബിന്റെ താൽപര്യം. ശരീരത്തിന്റെ ആകാരവടിവ് പ്രകടമാകാത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ച് പുരുഷനിൽ ലൈംഗിക ഉണർവ്വുണ്ടാ

ക്കാൻ സാധ്യത കൂടുതലുള്ള മാറിടം പോലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ. ഈ രൂപത്തിൽ ഹിജാബിലായി കഴിയേണ്ട സ്ത്രീ രൂപങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് പരസ്യ പലകകൾ തീർക്കുന്നത് ദീനിവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഇനിയും വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടാകില്ല.

മുഹറമ്മത്തായി ദീൻ നിർദ്ദേശിച്ച കുടുംബാംഗങ്ങളായ പുരുഷന്മാരും അവരുടെ ഭർത്താവും എല്ലാ മുസ്‌ലീം സ്ത്രീകളും ഒഴിച്ച് മറ്റാരുടെയും മുമ്പിൽ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കരുതെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിക കൽപ്പന. സഹോദര പുത്രന്മാരും സഹോദരി പുത്രിമാരും സഹോദരങ്ങളുടെ പുത്രനും പുത്രിയും പരസ്പരം മുഹറമത്തായ സഹോദരങ്ങളാണെന്നാണ് പലരുടെയും ധാരണ. എളാപ്പയുടെ പുത്രിയെ സ്വന്തം സഹോദരിയെ പോലെ പരിഗണിക്കാനാവില്ല. വാചികമായി സഹോദരി എന്നു പറയുന്നതിനപ്പുറമുള്ള അടുപ്പം ദീൻ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയതാണ്. അവർക്കിടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടൽ അനുവദനീയമല്ല. ഇസ്‌ലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സദാചാര ബോധം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തവരാണ് അമുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾ എന്നതിനാൽ തന്നെ അവരുടെ മുമ്പിൽ സൗന്ദര്യ പ്രദർശനം അനുവദിക്കുന്നില്ല. (സാധാരണ വീട്ടുജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ വെളിവാകുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഇവർക്കു മുമ്പിൽ കാണിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല).

ശരീരം മുഴുവൻ മറച്ചു, മുൻകയ്യിൽ കൈയുറയും മുഖത്ത് മൂടുപടവും ധരിച്ച് ആൾ രൂപത്തെ തന്നെ മറക്കുംവിധം കുട ചൂടികൊണ്ടാണ് മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാർ ആവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പുറത്തുവന്നിരുന്നത്. ആ മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഉന്നതമായ തഖ്‌വാ ബോധം ഇന്നു എവിടെ എത്തിനിൽക്കുന്നു? നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം ഇതായിരുന്നുവെന്നു ഓർക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത സ്ഥിതിയിലേക്കാണ് കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദീനിയായ സംഗതിയുടെ പേരിൽ ദീനീ വിരുദ്ധമായത് പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തത്. പർദ ധരിച്ച സ്ത്രീക്ക് മുഖം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിലും മുഖത്ത് സൗന്ദര്യ വർദ്ധക വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല എന്നു

തോന്നിപ്പിക്കുന്ന പർദ വിപണന കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പരസ്യ പലകകൾ നമ്മുടെ ദീനിയായ തകർച്ചയെ ഒന്നുകൂടി ത്വരിതപ്പെടുത്താനാണ് സഹായകമാകുന്നത്. ഖുർആൻ നൽകുന്ന സദാചാര സങ്കൽപവും പൂർവ്വകാലത്തു മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തു പുലർത്തിയിരുന്ന സദാചാര ബോധവും ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയോടു ചേർത്തു വെയ്ക്കുമ്പോഴാണ് തകർച്ചയുടെ ആഴം തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുന്നത്.

വളാഞ്ചേരി കാവുംപുറത്തെ കുഞ്ഞെദു മുസ്‌ലിയാരുടെ ചരിത്രം നോക്കുക. വേനൽ കാലങ്ങളിൽ കാവും പുറത്ത് കുഞ്ഞെദു മുസ്‌ലിയാരുടെ വീടിനു പരിസരത്ത് വെള്ളം വറ്റികഴിഞ്ഞാൽ തൊട്ടടുത്തുള്ള ഭാരതപുഴ വരെ പോയി വേണം ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ. മുസ്‌ലിയാരുടെ വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ അർദ്ധരാത്രി സമയത്ത്, ആളൊതുങ്ങിയ നേരം നോക്കിയാണ് കുളിക്കാനും അലക്കാനും പോയിരുന്നത്. അങ്ങനെ പോകുന്ന അവസരത്തിൽ ഓരോ പെൺമക്കളെയും കുഞ്ഞെദു മുസ്‌ലിയാർ അടുത്തു വിളിച്ചു വരുത്തി അവരുടെ തലമുടി പരിശോധിക്കും. തലമുടിയിലെ ചിക്ക് മുഴുവൻ അകറ്റിയ ശേഷമാണ് പെൺമക്കളെ പുഴയിലേക്ക് പുറപ്പെടാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പുഴയിലെ കുളിക്കടവിൽ ഒരു മുടി പോലും കൊഴിഞ്ഞു പോകാതെ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് കുഞ്ഞെദു മുസ്‌ലിയാരുടെ നിലപാട്. കാരണം അതുവഴി മറ്റൊരിക്കൽ പല പുരുഷന്മാരും കടന്നുവരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അവർ അന്യ സ്ത്രീകളുടെ മുടി കാണാനിടയായാൽ കുഞ്ഞെദു മുസ്‌ലിയാരാണ് അതിനു ഉത്തരവാദി എന്ന ബോധമാണ് അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചത്. നാളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഉത്തരമില്ലാതെ കൈമലർത്തേണ്ടി വരരുത് എന്ന ജാഗ്രതാ ബോധം മൂലം സ്വന്തം മക്കളുടെ തലമുടി പരിശോധിച്ച ശേഷം മാത്രമാണ് കുളിക്കടവിലേക്ക് വിട്ടിരുന്നുള്ളൂ വെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ സമൂഹം ഇതിനെ ഏതുവിധമാണ് നോക്കി കാണുക?

വിവാഹം: ആഘോഷവും അതിലംഘനവും

വിവാഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു പരാമർശിക്കാതെ വിവാഹാഘോഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പരാമർശിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധികളായ (ഖലീഫ) മനുഷ്യരെ ഭൂമിയിൽ നിയോഗിക്കുവാൻ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച ഉപാധിയാണ് വിവാഹം. കാമവികാരം മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷേപിച്ചത് ഈയൊരു താൽപ്പര്യത്തോടു കൂടിയാണ്. കാമവികാരമില്ലാതെ, സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പരം യാതൊരു ആകർഷണവുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച് ആലോചിച്ചു നോക്കുക? ആരെങ്കിലും ഇണ ചേരാൻ സന്നദ്ധരാകുമോ? അതുകൊണ്ടു തന്നെ റസൂൽ(സ) പഠിപ്പിച്ചു, "നിങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ച് എന്റെ സമുദായത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാക്കുക. മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ നിന്നും ഓരോ കുഞ്ഞ് പുറത്തു വരുമ്പോഴും എനിക്കഭിമാനിക്കാനവകാശമുണ്ട്". അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെടുന്ന ഒരു അടിമ നമ്മുടെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുക എന്നത് മഹത്തായ സംഗതിയാണ്. അത്

അല്ലാഹു തന്നെ അനുശാസിച്ച സാമൂഹ്യ കരാറിലൂടെയാവുക എന്നതിന്റെ പ്രയോഗമാണ് വിവാഹം. ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട ജീവിയായ മനുഷ്യന്റെ ഉൽപ്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് വിവാഹമെന്നതു കൊണ്ടു തന്നെ അതു ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്താൻ വകയുണ്ട്. പക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ നിയോഗ ലക്ഷ്യത്തെ അതിലംഘിക്കും വിധം ആഘോഷങ്ങൾ അതിര് കടക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു കാരണമാകും.

അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുകയും അവനു വഴിപ്പെട്ടു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സന്തോഷത്തിനു നിദാനം. വിവാഹിതരാകുന്നവരുടെ ഇടയിലെ ഇണക്കമാണ് സന്താനോൽപ്പാദനത്തിനു നിമിത്തം. അതു കൊണ്ടു തന്നെ രണ്ടു കക്ഷികൾ ഇണകളാവാനുള്ള കരാറിനു അംഗീകാരം കൊടുക്കുക എന്നത് ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടാടേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു മനുഷ്യനു നൽകിയിട്ടുള്ള ഖിലാഫത്തിന്റെ ജൈവപരമായ അനസ്യൂതതയാണ് ലൈംഗിക പ്രത്യുൽപ്പാദനം. നിശ്ചയമായും ദീനിയായ മാനങ്ങളടങ്ങിയ വിവാഹത്തെ ആ തലത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഓരോ വിശ്വാസിയും ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എങ്കിൽ മാത്രമേ ദീനിയായ ആഘോഷമായി ഇതു കൊണ്ടാടാൻ സാധിക്കൂ. കേവലമായ ലൈംഗിക ആനന്ദത്തിനു വേണ്ടി എന്ന നിയ്യത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്യരുത് എന്നാണ് ഇമാം ഗസ്സാലി(റ) പറയുന്നത്. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ മനുഷ്യനെ പ്രതിനിധിയാക്കിയ മഹത്തായ നിയോഗത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ തിരസ്കരിക്കും വിധം വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ധാരണകൾ വികലീകൃതമായതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹാഘോഷങ്ങൾ അതിര് ഭേദിക്കുന്നത്. ദീനിയായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന പൈശാചിക പ്രചോദനങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദൂതരിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന രീതികളും അവരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നതിനെയാണ് പൈശാചിക പ്രേരണയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ രണ്ടു ചേരിയാണുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റേതും മറ്റൊന്നു

പിശാചിന്റേതുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനു കീഴിൽപ്പെടാത്തവരെല്ലാം പിശാചിന്റെ വലയത്തിലാണ് എന്നു ഖുർആൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. “പരമകാരുണികന്റെ (അല്ലാഹു) ഉൽബോധനത്തിനു നേരെ വല്ലവനും അന്ധത നടിക്കുന്ന പക്ഷം അവന്നു നാം ഒരു പിശാചിനെ ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കും. എന്നിട്ട് അവൻ (പിശാച്) അവന്ന് കൂട്ടാളിയായിരിക്കും. തീർച്ചയായും അവർ (പിശാചുക്കൾ) അവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തടയും. തങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണ് എന്ന് അവർ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ നമ്മുടെ അടുത്ത് വന്നെത്തുമ്പോൾ (തന്റെ കൂട്ടാളിയായ പിശാചിനോട്) അവർ പറയും: എനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ ഉദയാസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ. അപ്പോൾ ആ കൂട്ടുകാരൻ എത്ര ചീത്ത!” (ഖു:സുറ:സുഖ്റുഫ്36 –38).

മാമൂലുകളുടെ കോർവയും ദീനിവിരുദ്ധമായ ആഘോഷങ്ങളും നിറഞ്ഞ കല്ല്യാണ സദസ്സുകളുടെ അടിസ്ഥാനം പരിശോധിച്ചാൽ പൈശാചിക സ്വാധീനമാണ് കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുക. മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ സ്രഷ്ടാവിനു വഴിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു തടയുന്ന എല്ലാ വസ്തുതകളേയും പൈശാചികതയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അപസർപ്പ കഥകളിലെ കഥാപാത്രത്തോടു തുലനം ചെയ്യാവുന്നതല്ല ഇസ്‌ലാം മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്ന പിശാച്. റസൂൽ(സ) പഠിപ്പിച്ചത് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം പൈശാചിക ചോദന ലീനമാണെന്നാണ്. ആ തലത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ് അനിസ്‌ലാമികമായ അഭിരുചികളെയും അധമ ചോദനകളേയും പൈശാചികതയായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ അഭയം പ്രാപിക്കാത്ത എല്ലാവരും പൈശാചിക കെണിവലയത്തിൽ വീഴും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഉൽബോധനങ്ങളെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് പൈശാചികപ്രേരണ പുരോഗമനോന്മുഖമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ച ആയത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ആശയമാണിത്. പരിഷ്കാരമെന്ന പേരിൽ ആഢംബരങ്ങൾക്കും ധൂർത്തിനും ദുരയ്ക്കും പ്രത്യേക മാനം

കൽപ്പിക്കുകയും അതു ചര്യയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു മഹാ ആപത്താണ്. ഇയാംപാറ്റകൾ കത്തുന്ന വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചം കണ്ടു അതിലേക്ക് ഓടിയടുത്തു കരിഞ്ഞു വീഴുന്നതു പോലെയാണീ മനുഷ്യരുടെ അവസ്ഥ. വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചം നമ്മേ കരിച്ചു കളയും എന്ന ബോധമില്ലാതെ ഓടിയടുക്കുന്നവരെ അരക്കെട്ടു പിടിച്ചു രക്ഷിക്കാൻ വന്ന പുണ്യദൂതരാണ് നബി(സ). ആ നബിയിൽ നമുക്കു ഉത്തമമായ മാതൃകയുണ്ട് എന്നാണ് സൂറത്തുൽ അഹ്സാബിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, നബി(സ)യുടെ പിടുത്തത്തിൽ നിന്നും കുതറി മാറി പൈശാചിക പാതയിലേക്കു, നരകകുണ്ടിലേക്കു നാം എടുത്തു ചാടുകയാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ(സ)യും അവിടുത്തെ ഇഷ്ടാനുചരരും നടത്തിയ കല്ല്യാണങ്ങളെ നമുക്കു മാതൃകയാക്കുവാൻ എന്താണു തടസ്സം? വളരെ ലളിതമായ ആ വിവാഹങ്ങളെ ചര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ നമ്മുടെ സമൂഹം ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളുടെ 80%ത്തോളം പരിഹരിക്കപ്പെടും. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ഖൽബിൽ അല്ലാഹുവിനോടും റസൂൽ(സ)യോടും സഹാബത്തേ കിറാമിനോടും(റ) സ്നേഹവും ആദരവുമുണ്ടാകണം. എങ്കിൽ, കല്യാണങ്ങൾ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ജീവിതം തന്നെ മാറും! സമ്പന്നനായ അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇബ്നു ഔഫ്(റ) വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ റസൂൽ(സ)യെ പോലും ക്ഷണിച്ചില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ ആ കല്യാണം എങ്ങനെയാകുമെന്നൊന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചു നോക്കൂ? എത്ര സ്ക്വയർ ഫീറ്റിലാണ് പന്തൽ നിരത്തേണ്ടത്? എത്ര കിന്റൽ അരിയും ഇറച്ചിയും വേണം? എത്ര പേർക്കു വേണ്ട ഇരിപ്പിടം തയ്യാറാക്കണം? നിസ്കാരം നിലനിർത്താത്ത, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ അടിക്കടി ധിക്കരിക്കുന്നവർ ഉൾപ്പെടെ നാട്ടിലെ എല്ലാവരേയും വിളിച്ചു വരുത്തി ഊണു കൊടുക്കലാണ് ഇന്നത്തെ കല്ല്യാണങ്ങളിലെ ഏറ്റവും വലിയ സുന്നത്ത്!

എന്നാൽ റസൂൽ(സ) സുന്നത്താക്കിയ നിക്കാഹിന്റെ വേദിയിൽ പ്രാധാന്യപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുന്നവർ തുലോം കുറവാണ്. നിക്കാഹിന്റെ ഭാഗമായ ദുആയും ഖുതുബയും ആളുകൾക്കെല്ലാം കേൾക്കാൻ സാധിക്കും വിധം ഉച്ചത്തിലാക്കാൻ പോലുമുള്ള സംവിധാനമൊരുക്കാത്ത വൻ കല്ല്യാണങ്ങളുണ്ട്! കല്ല്യാണം വമ്പിച്ച

താണ്. എന്നാലും നിക്കാഹിനു പ്രാധാന്യമില്ല. ഇതാണ് മുത്തുനബി(സ)യുടെ ഉമ്മത്തിന്റെ കല്ല്യാണം. ഈ രൂപത്തിൽ വിവാഹിതരാകുന്ന തലമുറയിൽ അല്ലാഹു ബറക്കത്ത് ചെയ്യുമോ? ഇവരിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന തലമുറക്കു വല്ല ദീനിബോധവും ഉണ്ടാകുമോ? ആർക്കാണ് ബർക്കത്തും ദീനും ആവശ്യം? പണ്ടവും പണവും ചുറുക്കുമല്ലാത്തതൊന്നും ഈ വിഭാഗത്തിനു പ്രശ്നമേ അല്ല! നിക്കാഹിനു ശേഷം ചെറിയൊരു സൽക്കാരം നടത്തുകയാണ് പ്രവാചക ചര്യ.

സമ്പന്നനായ അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇബ്നു ഔഫിനോടു പോലും റസൂൽ(സ) പറഞ്ഞത് ഒരു ആടിനെ അറുത്ത് സൽക്കരിക്കാനാണ്. അത്രയൊന്നും ലളിതമാകാൻ നമുക്കു സാധിക്കില്ലെങ്കിലും ധൂർത്തും ദുരയുമായി മാറാതിരിക്കാനെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കല്ല്യാണമെന്നതു ഒരു സുന്നത്തായ കർമ്മമാണ് എന്ന പാഠം നാം എവിടെയൊ മറന്നു പോയിരിക്കുന്നു. കുറേ ആനന്ദിക്കാനും ആഘോഷിക്കാനും വേദി തേടി നടക്കുന്ന ഉപഭോഗിയായി മനുഷ്യൻ അധഃപതിച്ചതിനു നിദാനം ഹിദായത്തിന്റെ വെളിച്ചം ലഭിക്കാത്തതാണ്. ജീവിതം ആഘോഷിക്കാനുള്ളതാണ്, മനുഷ്യൻ സുഖം തേടുന്ന ജീവിയാണ് എന്നു തുടങ്ങുന്ന കുഫ്റിന്റെയും (നിഷേധം) ശൈത്വാനിയത്തിന്റെയും (പൈശാചികത) നിർവചനങ്ങൾ എത്രമാത്രം നമ്മേ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു കല്യാണങ്ങൾ മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും! നിസ്കാരം ഒഴിവാക്കൽ, സ്ത്രീ–പുരുഷ ഇടകലരൽ, അനിസ്ലാമിക സംഗീതങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, പുരുഷൻ സ്വർണ്ണം ധരിക്കൽ, അനാവശ്യമായ അളവിൽ സ്വർണ്ണം വാങ്ങിക്കൽ, പലിശയ്ക്കു പണം വാങ്ങിയാണെങ്കിലും കല്യാണം വിപുലപ്പെടുത്തൽ, ഇതെല്ലാം മഹിമയാണ് എന്നു ധരിക്കൽ, ലളിതമായ വിവാഹങ്ങളെ സഹതാപത്തോടെയും പരിഹാസത്തോടെയും നോക്കി കാണൽ ഇങ്ങനെ പോകുന്നു നമ്മുടെ വിവാഹങ്ങളിലെ അതിലംഘന സ്വഭാവങ്ങൾ!

വെളിച്ചത്തിന്റെ സൂറത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക്

“മനുഷ്യരെ അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണിത് (ഖുർആൻ). അതായത് പ്രതാപിയും സ്തുത്യർഹനും ആയിട്ടുള്ളവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതിന്റേയും ഭൂമിയിലുള്ളതിന്റെയും ഉടമയായ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി, സത്യനിഷേധികൾക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയാൽ മഹാനാശം തന്നെ. അതായത് പരലോകത്തേക്കാൾ ഇഹലോക ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുകയും അതിന്, ആ മാർഗ്ഗത്തിന് വക്രത വരുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർക്ക്. അക്കൂട്ടർ വിദൂരമായ വഴികേടിലാകുന്നു.” സൂറത്തു ഇബ്റാഹീമിലെ ആദ്യ മൂന്ന് ആയത്തുകളുടെ മലയാള ആശയമാണിത്. വിശുദ്ധ

ഖുർആൻ അവതീർണമായത് എന്തിനു വേണ്ടിയാണ് എന്നതാണിതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് വെളിച്ചം നൽകാനും ആ വെളിച്ചത്തിൽ നേർപാത കണ്ടെത്തി, അല്ലാഹുവിന്റെ പാതയിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോവാനും സഹായകമായ ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. സത്യനിഷേധം ഇരുട്ടാണ്. ആ ഇരുട്ടിൽ കിടന്നുഴലുന്ന ജനതയെയാണ് ഖുർആൻ വെളിച്ചം കാട്ടി വിളിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു കേവലം ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ല. ഇരുപത്തി മൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവാചക ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർണായകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളായി അവതരിച്ച ഇലാഹീ വചനങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരുപത്തി മൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവാചക ജീവിതം ഖുർആന്റെ മനുഷ്യപതിപ്പാണ്. മനുഷ്യചരിത്രമാണ്. വിശുദ്ധ നബി മുഹമ്മദ്(സ) പ്രബോധനം ചെയ്ത ഇസ്‌ലാം ദീൻ വെളിച്ചവും അതിനു വിരുദ്ധമായതെല്ലാം ഇരുട്ടുമാണെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്.

മനുഷ്യൻ മരണാനന്തരം മറ്റൊരു ലോകത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ളവനാണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യ ബോധം തമസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ഇരുട്ടിനു കാരണം! ഇസ്‌ലാം ദീൻ അല്ലാത്ത സകല ആശയങ്ങളും മതങ്ങളും പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച സങ്കല്പത്തിനു യഥാർത്ഥ പരിഗണനയും വിശദീകരണവും നൽകുന്നില്ല. അതുപോലെ സ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ച കൃത്യമായ വിവരണങ്ങളോ പ്രാധാന്യമോ നൽകുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നതിനാൽ ഇസ്‌ലാം അല്ലാത്തവയെല്ലാം ഇരുട്ടാണ്! ദുൻയാവിയായ വിഷയങ്ങളിൽ ഊന്നുകയും അല്ലാഹുവും പരലോകവും അതുസംബന്ധമായ മറ്റു ആലോചനകളും വളരെ പ്രതിലോമകരമായ സംഗതികളായി കാണുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ലോകത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. എല്ലാ കാലത്തെയും സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയാണ്. സത്യനിഷേധത്തിന്റെ അടയാളമാണിത്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് കണ്ടെത്താവുന്നതും അനുഭവിക്കാവുന്നതുമായ ലോകത്തെ മാത്രം വാസ്തവമായി കാണുകയും ആത്മപരവും അതിഭൗതികവുമായവയെല്ലാം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളായി ചാപ്പ കുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യൻ അവന്റെ കഴിവിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അവൻ സ്വയം സമ്പൂർണ്ണനായ ജീവിയാണ് എന്ന അഹന്തയിൽ അവനു അപ്രാപ്യമായതിനെയെല്ലാം നിഷേധിച്ചു കളയുന്നു. ഈയൊരു സ്വഭാവം കാണി

ക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് ഒരിക്കലും സത്യത്തിന്റെ പാത കണ്ടെത്താനുള്ള വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽബോധനത്തെ പിന്തുടരുകയും അദൃശ്യാവസ്ഥയിൽ(ഗൈബ്) കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും (ഖശിയത്ത്) ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് അങ്ങയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് ഫലപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു ആശയം വരുന്ന സൂക്തം സൂറത്തു യാസീനിൽ(സൂക്തം:11) കാണാം. മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള വിനയമെന്നത് വെളിച്ചം കിട്ടാൻ അനിവാര്യമായ സംഗതിയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു മനുഷ്യൻ കണ്ടെത്തിയ സംഗതികളെല്ലാം വസ്തുനിഷ്ഠമാണെന്നും അതിനപ്പുറം വസ്തുനിഷ്ഠമായി ഒന്നും തന്നെ ശേഷിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ അഹന്ത! ഇതു തന്നെയാണ് ഇരുട്ടിന്റെ ലക്ഷണം (നിഷേധത്തിന്റെയും). ഇതിൽനിന്നും വിമോചിതരാകാതെ വെളിച്ചം കടക്കുകയില്ല.

ഇസ്‌ലാമികമായ ഏതൊരു അധ്യാപനത്തിന്റെയും പ്രധാനമായ മാനദണ്ഡം പരലോകവും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയുമാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വസ്തുനിഷ്ഠ യാഥാർത്ഥ്യമായി വിശ്വസിക്കാവുന്ന രണ്ടു സംഗതികളാണുള്ളത്. ഒന്നു ഖുർആൻ, രണ്ടു ഹദീസ് (നബിവചനം). മറ്റു എല്ലാ വിജ്ഞാനീയങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലാക്കലുകളാണ്, ആഖ്യാനപരമായവയാണ്. ഖുർആനും തിരുനബിയുടെ വചനങ്ങളും വളരെ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും ആവർത്തിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതുമായ രണ്ടു സംഗതികൾ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചും പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചുമാണ്. ദുൻയവിയായ ഈ ജീവിതമാകട്ടെ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടം മാത്രമാണ്. "തീർച്ചയായും ഭൂമുഖത്തുള്ളതിനെ നാം അതിന് ഒരലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ ആരാണ് ഏറ്റവുംനല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് നാം പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി" (ഖു.18:7). വർണശബളമായ ഈ ഭൗതികലോകം ഒരു പരീക്ഷാകേന്ദ്രം മാത്രമായി മനസ്സിലാക്കുകയും പരലോകത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമായി കാണുകയും അവിടെ വിജയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയേയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗപ്രവേശത്തേയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഇസ്‌ലാം ദീനിനെ ഉൾക്കൊള്ളൽ. ഈ രൂപത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കിയവർക്കു മാത്രമേ ദീനിതത്വ

ങ്ങളെ നൂറായി – വെളിച്ചമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഒരു സുപ്രധാന അധ്യായമാണ് സൂറത്തു 'നൂർ'. "നിങ്ങളുടെ ആൺകുട്ടികൾക്ക് സൂറത്തുൽ മാഇദയും പെൺകുട്ടികൾക്ക് സൂറത്തു നൂറും പഠിപ്പിക്കുക" എന്നു തിരുനബി(സ) അരുളിയിട്ടുണ്ട്. (ബൈഹഖി) ഒരു കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽ നിലനിൽക്കേണ്ട സദാചാരാന്തരീക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരണമാണ് സൂറത്തു നൂറിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ. ഒരു മനുഷ്യനിൽ സദാചാരബോധമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് അവൻ സംസ്കാര സമ്പന്നനാവുകയുള്ളൂ. ഓരോ മനുഷ്യനെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവന്റെ കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിനു പ്രധാന പങ്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, വളരെ പ്രാധാന്യപൂർവമാണ് കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തെ ഓരോരുത്തരും രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത്! കുടുംബത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര ഭരണം സ്ത്രീയിലാണ് അർപ്പിതമായിട്ടുള്ളത്. അതിനാലാണ് സുറത്തു നൂർ പെൺകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ റസൂൽ തിരുമേനി (സ) പഠിപ്പിച്ചത്.

ഒരു പതിറ്റാണ്ടു മുമ്പു വരെ നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ സദാചാരവും ധർമ ബോധവും നിലനിന്നിരുന്നതിനു കാരണം, മുസ്‌ലിം വീടുകളിലെ സ്ത്രീകളുടെ മേന്മയായിരുന്നു. ഇന്നു സ്ത്രീയുടെ ദീനിയായ ചൈതന്യത്തെ കെടുത്തികളയുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് അവരെ ഇറക്കികൊണ്ടു വരികയോ, സ്ത്രീകളെ നശിപ്പിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ പോലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ വീടിനകത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തതിന്റെ ദുരന്തമാണ് വർത്തമാന മുസ്‌ലിംകൾ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 'സൂറത്തു നൂർ' നേർക്കുനേരെ പഠിച്ചവരല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ആശയ പരിസരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടവരും പരമ്പരാഗതമായി അതു കൈമാറ്റം ചെയ്തു വന്നവരുമായിരുന്നു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾ. അതിന്റെ വെളിച്ചം നമ്മുടെ വീടുകളിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ വെളിച്ചത്തിൽ വളർന്നവരിലുമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇരുട്ട് നമ്മുടെ വീടിനെയും വീട്ടുകാരേയും ബാധിച്ചു. ഈയൊരു ദുരന്തത്തിൽ നിന്നും മോചനം വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സൂറത്തുനൂറിന്റെ ആശയപരിസരത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോകണം! മുസ്‌ലിം സ്ത്രീക്ക് ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ വീടുകളെ ശൈത്വാനിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാകണം. അതു സാധിക്കാത്തിടത്തോളം ദീനിന്റെ പുനരുജ്ജീവനം വിദൂരമായിരിക്കും.

മുസ്‌ലിം പുരുഷന്മാർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട പ്രധാന സൂറയായി, സൂറത്തുൽ 'മാഇദ'യെ നബിതിരുമേനി(സ) പഠിപ്പിക്കാൻ കാരണം, അതു ഉപജീവനത്തിലെ ഹഖും ബാത്വിലും വേർതിരിച്ചറിയാൻ സഹായകമായതാണ്. ഇവിടെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും പ്രധാനമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ട, നിർബന്ധമായും അറിയേണ്ട അവരവരുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ദൗത്യങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഒരു വീടിന്റെ ദീനിയായ അന്തരീക്ഷവും ഒരു ജനതയുടെ സദാചാര സങ്കല്പവും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സ്ത്രീക്കുള്ള പങ്കിനെയാണ് ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഈ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ സ്ത്രീക്കു തടസ്സമാകുന്ന ഒരു പരിസരത്തേക്കും സ്ത്രീ പ്രവേശിക്കരുത് എന്ന ശാസനയും ഇവിടെ വ്യംഗ്യമായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. പുരുഷനെ പോലെ സ്ത്രീയും പൊതുരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി മാറുമ്പോൾ നമ്മുടെ വീടുകൾ ശൂന്യമാകുന്നു. ശൂന്യമായ വീടുകളിൽ ഇരുട്ടും ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തിയായ പിശാചും പാർപ്പുറപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വിശ്രമിക്കാൻ വേണ്ടി വീട് തേടി എത്തുന്ന സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും പൈശാചികത സ്വാധീനിച്ച് കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിന്റെ ലൗകിക അനുഭവങ്ങൾ തന്നെ പാശ്ചാത്യ സമൂഹത്തിൽ പ്രകടമായി തുടങ്ങിയപ്പോളാണ് അവർക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രസക്തി മനസ്സിലായത്. കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ തന്നെ പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ അടുക്കള തിരിച്ചു പിടിക്കുക." ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിന്റെ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക് എന്ന സ്ത്രീ നവോത്ഥാന നാടകം അരങ്ങേറിയ കേരളത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അടുക്കള തിരിച്ചു പിടിക്കാനുള്ള ശബ്ദവും ഉയർന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പാഠമാകാതെ പോകരുത്.

ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിൻ: അനുകരണീയരായ ഉമ്മമാർ

മുത്തുനബി(സ) പ്രബോധനം ചെയ്ത ദീനുൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യത്തെ വക്താക്കളാണല്ലോ സ്വാഹാബികൾ. നബി സന്നിധിയിൽ ഈമാനോടെ ഹാജരായ സ്വഹാബി ശ്രേഷ്ഠർ നക്ഷത്രങ്ങളാണ് എന്നാണ് മുത്തുനബിയുടെ മൊഴി. നബി കരീം(സ) യുടെ സുന്നത്തിന്റെ സാക്ഷികളാണ് അവർ. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മുഴുവൻ അവരുടെ ജീവിതം മാതൃകയാണ്. സ്വഹാബികൾ ദീനിയായ വിഷയങ്ങളിൽ പുലർത്തിയിരുന്ന ഉത്സാഹവും ആവേശവും ജാഗ്രതയും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പുലർത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. പലതരം സാംസ്‌കാരിക ച്യുതികൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വ്യക്തിത്വം ദീനിയായ അടിത്തറയിൽ തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്താൻ സ്വഹാബീ ജീവിതവുമായി സ്വന്തം ജീവിതത്തെ തട്ടിച്ചുനോക്കൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദമാകും. മുസ്‌ലിം ഉമ്മമാരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യതിയാനങ്ങളെ വിലയിരുത്താനും ദീനിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിവരാനും സ്വഹാബിയാത്തുകളുടെ ജീവിതചരിത്രത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നതിലൂടെ സാധിക്കുന്നതാണ്.

സത്യവിശ്വാസത്തിന് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവുമായാണ് ബന്ധം. ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശമാണ് ഈമാൻ. ഈമാൻ ഉൾകൊള്ളുന്ന

വർ അവരുടെ ആത്മാവിനെ തേജോമയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈമാനിക തേജസിന്റെ പ്രഭവ കേന്ദ്രമാണ് മുഹമ്മദു റസൂലുല്ലാഹി(സ). വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സമ്പൂർത്തീകരണം പ്രവാചകരെ ജീവനേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്നതിലാണ് എന്ന് ഹദീസിൽ വന്നതാണ്. നബി(സ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം ശരീരത്തേക്കാൾ അടുത്തവരും അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർ മാതാക്കളുമാണ് എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു(അൽഅഹ്സാബ് :6). ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിലാണ് ഇമാം ഇസ്മാഈലുബ്നു കസീർ പ്രവാചക സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകർ ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരരായി തീരുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ തന്നെ പറയുന്നത് അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരെ മാതാക്കളുടെ സ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ടാണ്. മക്കൾക്ക് പിതാവിനോടും മാതാവിനോടും സ്നേഹാദരവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വഭാവികമാണല്ലോ. മാതാവ് എന്ന അതേ പ്രയോഗം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രവാചക പത്നിമാർക്കു നേരെ സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ നാം അവരോട് പുലർത്തേണ്ട ബന്ധവും അപ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കണം. 'അന്നബിയ്യു അവ്‌ല' നബി(സ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ജീവനേക്കാൾ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള വ്യക്തിത്വമാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ അവിടുത്ത ഭാര്യമാരോടുള്ള മാതൃതുല്യ സ്നേഹം സ്വന്തം മാതാക്കളോടുള്ള മനുഷ്യ സഹജമായ സ്നേഹത്തെ മറികടക്കുന്നതാകണമെന്നു വരുന്നുണ്ടല്ലോ. മാതാവിനോടും പിതാവിനോടും കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന സ്വാഭാവികമായ സ്നേഹം അത് ദീനിൽപ്പെടുന്നതല്ല. ദീനിയായ മാനങ്ങളുള്ള സ്നേഹം ദുൻയവിയായ സ്നേഹത്തേക്കാൾ മഹത്തരമായതാണ്. പ്രവാചക പത്നിമാരായ മാതാക്കളെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചാണ് ഈമാനികമായ മികവ് ലഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളെ പരിചയപ്പെടാനും അവരെ പിമ്പറ്റാനും അതിനേക്കാളെല്ലാമുപരി സ്നേഹാദരവുകളിലൂടെ അവരുമായുള്ള ആത്മബന്ധം പുലർത്താനും മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്ത് ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ആ മഹതികളുടെ അപദാനങ്ങൾ ഇവിടെ വാഴ്ത്തുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രയോജന

ങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ്. അവരുടെ ബറക്കത്ത് ലഭിക്കാനുള്ള നിമിത്തമായി അല്ലാഹു ഈ രചനയെ പരിഗണിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

1. ഖദീജ(റ)

മുഹമ്മദുറസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ പ്രഥമ പത്നിയാണ് ഖദീജ(റ). ഖുവൈലിദിന്റെ മകളും മക്കയിലെ ഖുറൈശി തറവാട്ടിലെ ധനാഢ്യയുമാണ് ഖദീജ(റ). രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഭാര്യയായി ജീവിച്ച ശേഷം മൂന്നാമത്തെ ഭർത്താവായിട്ടാണ് ഖദീജ(റ) നബി(സ)യെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സ് മാത്രമുള്ള യുവാവായ നബി(സ)യ്ക്ക് ഏകദേശം മദ്ധ്യവയസിലെത്തി നിൽക്കുന്ന ഖദീജ ബീവി ഭാര്യയായി മാറിയത് വലിയ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. നബി(സ)യുടെ പ്രത്യേകതകളെ സംബന്ധിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയ ഖദീജ(റ) നബി(സ)യുടെ അടുത്തേക്ക് നഫീസ എന്ന സ്ത്രീയെ വിട്ട് വിവാഹാന്വേഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ) അൽഭുതകരമായ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നു. "ജാഹിലിയ്യാ കാലഘട്ടത്തിൽ മക്കയിലെ സ്ത്രീകൾ ഒരു സദസ്സിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു വ്യക്തി കടന്നു വന്നു കൊണ്ട് പറയുവാൻ തുടങ്ങി. "സ്ത്രീകളെ, നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അഹ്മദ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു നബി ആഗതനാകുന്നതാണ്. നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തു കൊള്ളുക. ഇക്കാര്യം മറ്റു സ്ത്രീകൾ ഗൗരവമായി ഉൾകൊണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഖദീജ(റ)യ്ക്ക് അതിനുള്ള സൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചു."(*അൽഇസ്വാബത്തി ലിതമയസി സ്വഹാബ - ഇബ്നു ഹജറുൽ അസ്ഖലാനി*) നബി(സ)യുടെ ബാല്യകാലം മുതലുള്ള സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ മക്കയിൽ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നുവല്ലോ. അതിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിമതിയായ ഖദീജ(റ) നബി(സ)യെ തിരിച്ചറിയുകയും നേരത്തെ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട നബി ഇതു തന്നെയാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ഖദീജ(റ) നബി(സ)യെ വിവാഹമന്വേഷിച്ചത്. നബി(സ) അബൂത്വാലിബിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് ഖദീജ(റ)യുടെ കച്ചവട വസ്തുക്കളുമായി ശാമിലേക്ക് വ്യാപാരയാത്ര നടത്തുന്നത്. ആ യാത്രയിൽ നബി(സ)യോടൊപ്പം ഖദീജ(റ)യുടെ അടിമയായ മൈസറയുമുണ്ടായിരുന്നു.

യാത്ര കഴിഞ്ഞു വന്ന മൈസറയോട് ഖദീജ(റ) യാത്രയിലെ വിശേഷങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. മൈസറ നബി(സ)യുടെ കൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ സംഭവിച്ച പല പ്രത്യേക അനുഭവങ്ങളും ഖദീജ ബിവിയോട് പങ്കുവെച്ചതായി ചരിത്രങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. "ശാം യാത്രക്കിടയിൽ അവർ ഒരു വൃക്ഷ ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സമീപത്തായി ഒരു പുരോഹിതനും വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മൈസറയോട് ചോദിച്ചു "ആരാണ് നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളത്." മൈസറ പറഞ്ഞു, "മക്ക നിവാസിയായ ഒരു ഖുറൈശി ഗോത്രക്കാരനാണ്. " മൈസറയോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഇദ്ദേഹം നബിയായി തീരും." മുൻകാല വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട നുബുവ്വത്തിന്റെ അടയാളം നബി(സ)യിൽ അദ്ദേഹം ദർശിക്കുകയായിരുന്നു." തന്റെ അടിമ മൈസറയിൽ നിന്ന് ഇതുപോലുള്ള അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷമാണ് ഖദീജ(റ) നബി(സ)യുടെ സന്നിദ്ധിയിലേക്ക് വിവാഹാലോചനയുമായി ദൂതനെ അയച്ചത്." (ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീൻ - മൗലാന ആശിഖ് ഇലാഹി മദനി)

നബി(സ)യുടെ ഉമ്മത്തിലെ പ്രഥമ വിശ്വാസി ഖദീജ(റ)യാണെന്ന് ഇമാം ഇബ്നു കസീർ(റ) അൽബിദായയിലും അലിയ്യുൽ ഖാരി(റ) മിശ്കാത്തുൽ ഇക്മാലിന്റെ അസ്മാഉരിജാൽ വിശദീകരിക്കുന്നിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ആഇശ(റ)യോട് നബി(സ) പറഞ്ഞു, "ജനങ്ങൾ എന്നെ അവിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ഖദീജ എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു. ജനങ്ങൾ എന്നെ കള്ളനാക്കിയപ്പോൾ അവരെന്നെ സത്യസന്ധനായി അംഗീകരിച്ചു. ജനങ്ങൾ എനിക്ക് സമ്പത്ത് നിഷേധിച്ചപ്പോൾ അവർ സമ്പത്തു കൊണ്ട് എന്നെ സഹായിച്ചു. മറ്റു സ്ത്രീകൾ ഞാനുമായുള്ള വിവാഹ ബന്ധം ഇഷ്ടപെടാതിരുന്നുപ്പോൾ അല്ലാഹു ഖദീജയിലൂടെ എനിക്ക് സന്താനങ്ങളെ നൽകി." (അൽബിദായ വന്നിഹായ - ഇമാം ഇബ്നു കസീർ).

നുബുവ്വത്തിനു മുമ്പ് നബി(സ) ഹിറാഗുഹയിൽ ഏകാന്തനായി ഇരിക്കുമ്പോൾ നബി(സ)യ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി കൊടുത്തിരുന്നത് ഖദീജ(റ)യാണ്. കുറേ ദിവസ

ത്തേക്ക് വേണ്ട ആഹാരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ട് നബി(സ) ഹിറ ഗുഹയിൽ പോയിരിക്കും. ഭക്ഷണം കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും വരും. അപ്പോഴൊക്കെ ഖദീജ ബിവി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി നബി(സ)ക്ക് കൊടുക്കും. അങ്ങിനെ ആരാധനയിൽ നിമഗ്നനായി തുടരുമ്പോളാണ് ജിബ്‌രിൽ(അ) നബി(സ)യുടെ സന്നിദ്ധിയിൽ വന്ന് വഹ്‌യ് നൽകുന്നത്. അങ്ങിനെ നബി(സ) ഭയവിഹ്വലനായി കൊണ്ട് ഖദീജ(റ)യുടെ അടുക്കലേക്ക് പോയി. എന്നെ പുതപ്പിക്കൂ ഖദീജ... എന്നെ പുതപ്പിക്കൂ... എന്ന് പറഞ്ഞ് നബി(സ) വീട്ടിലെത്തി. ഖദീജ(റ) നബിയെ പുതപ്പിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യന് താങ്ങാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയല്ല വഹ്‌യ് എന്നത്. നബി(സ)യുടെ പ്രത്യേക സൃഷ്ടിപ്പ് കാരണമാണ് നബി ജീവനോടെ തിരിച്ചു വന്നത്. ആത്മീയ ലോകത്തുള്ള മലക്കുകൾ മനുഷ്യർക്ക് മുമ്പിൽ മറ നീക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യർക്ക് അത് ഉൾകൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. നബി(സ)യുടെ അസാധാരണ മനക്കരുത്ത് കാരണമാണ് ഭയന്നു വിറക്കലിൽ ഒതുങ്ങിയത്. നുബുവ്വത്തിന്റെ ആരംഭമായതിനാൽ നബി(സ)ക്ക് അത് ആദ്യ അനുഭവമാകുമല്ലോ. പിന്നീട് നബി(സ) ഒട്ടക പുറത്ത് സഞ്ചരിക്കുമ്പോളും സഹാബികൾക്കിടിയൽ ഇരിക്കുമ്പോളും വഹ്‌യ് ലഭിച്ചിരുന്നു. ആ അവസരങ്ങളിൽ നബി(സ)യിൽ അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ട സ്വഹാബികൾ അത് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടകപുറത്തായിരിക്കെ ഒട്ടകം മുട്ടു കുത്തി വീണതും നബി(സ) ആകെ വിയർത്തു നോട്ടം ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തി തരിച്ചിരുന്നു പോയതുമെല്ലാം സ്വഹീഹ് ബുഖാരിയടക്കമുള്ള ഹദീസിന്റെ കിതാബുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)ക്ക് പ്രഥമ വഹ്‌യ് ലഭിച്ചപ്പോൾ പരിഭ്രമിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ നബിക്ക് ആശ്വാസം നൽകിയ ഖദീജ(റ) പിന്നീട് നബിയേയും കൂട്ടി വറക്കത്ത്ബ്നു നൗഫലിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെല്ലാം വറഖത്തിബ്നു നൗഫലിനോട് വിവരിച്ചു. വറഖ പറഞ്ഞു: "മൂസ(അ)ന്റെ അടുക്കൽ അല്ലാഹു അയച്ച മാലാഖ തന്നെയാണ് താങ്കളുടെ അടുക്കലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. താങ്കൾ സത്യദീനിന്റെ പ്രബോധകനം നടത്തുകയും സമൂഹം താങ്കളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഞാൻ ജീവിച്ചിരിന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു."(സ്വഹീഹ് ബുഖാരി)

നുബുവ്വത്ത് ലഭിച്ചതിനു ശേഷം നബി(സ) ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായി മാറി. അങ്ങിനെ നബി(സ)യെ വധിക്കാനായി അവർ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നബി(സ)ക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിന്നത് അബൂത്വാലിബും ഖദീജ(റ)യുമാണ്. ഹാശിം മുത്തലിബ് കുടുംബങ്ങളെ ഉപരോധിച്ച ബഹുദൈവാരാധകരുടെ നടപടിയായ ശിഅബ് അബൂത്വാലിബിൽ നബി(സ)യും കുടുംബങ്ങളും അനുഭവിച്ച ത്യാഗം ചരിത്രത്തിൽ തുല്യതയില്ലാത്തതായിരുന്നു. ആ പ്രതിസന്ധികളിൽ മുഴുവൻ നബി(സ)യോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പത്നിയാണ് ഖദീജ(റ).

നബി(സ)യുടെ ഇബ്രാഹീം എന്ന മകനൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ സന്താനങ്ങളുടേയും മാതാവ് ഖദീജ(റ)യാണ്. മറ്റു ഭാര്യമാരിൽ നബി(സ)ക്ക് സന്താനങ്ങളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇബ്രാഹീം എന്ന കുട്ടി മാരിയത്തുൽ ഖിബ്ത്തിയ്യ(റ) എന്ന അടിമ സ്ത്രീയിലുണ്ടായതാണ്. ഖാസിം എന്ന പുത്രനാണ് നബി(സ)ക്ക് ജനിച്ച ആദ്യത്തെ പുത്രൻ. പിന്നീട് അബ്ദുല്ല എന്ന മകനും ജനിച്ചു. ഇവർ രണ്ടു പേരും ശൈശവത്തിൽ തന്നെ വഫാത്തായി. പുത്രിമാരിൽ ആദ്യത്തേത് സൈനബ(റ)യും രണ്ടാമത് റുഖിയ്യയും മൂന്നാമത് ഉമ്മുകുൽസൂം(റ) നാലാമത്തേത് ഫാത്തിമ(റ)യുമാണ്.

നുബുവ്വത്തിന്റെ പത്താം വർഷം പരിശുദ്ധ റമളാനിൽ മക്കയിൽ വെച്ച് ഖദീജ(റ) വഫാത്തായി. അപ്പോൾ മഹതിയവർകൾക്ക് 65 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. നബി(സ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് 15 വർഷവും 10 വർഷം നുബുവ്വത്തിനു ശേഷവും അവിടുത്തെ സഹധർമിണിയാകാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തുള്ള വരാണവർ. അല്ലാഹു അവരെ തൃപ്തിപ്പെടട്ടെ, ആമീൻ.

2. ആഇശ(റ)

ഖദീജ(റ)യുടെ വഫാത്തിനു ശേഷം ഖൗലബിൻതു ഹക്കീം(റ) റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ അടുത്ത് വന്ന് വീണ്ടുമൊരു വിവാഹം

ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് സംസാരിച്ചു. അനുയോജ്യമായ വധു ആരാണുള്ളതെന്ന് നബി(സ) ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് ആരെയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കന്യകയോ അതോ വിധവയോ?”. നബി(സ) ചോദിച്ചു ആരാണ് കന്യക?. അങ്ങ് സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹിക്കുന്നവരായ അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖിന്റെ മകൾ ആഇശ.” നബി(സ) അന്വേഷിച്ചു, വിധവ ആരാണ്? അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “സൗദ ബിൻതു സംഅ, അവർ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങയെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നബി(സ) പറഞ്ഞു: “രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും വിവാഹാലോചനയുമായി പോകുക”. അങ്ങിനെ ഖൗല(റ) അബൂബക്കർ(റ)വിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവിടെ അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ്(റ) ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആഇശ(റ)യുടെ മാതാവും അബൂബക്കർ(റ)വിന്റെ ഭാര്യയുമായ ഉമ്മുറുമ്മാൻ(റ)യോട് ഖൗലബീവി പറഞ്ഞു, “ഉമ്മുറുമാനെ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ മേൽ എത്ര വലിയ നന്മകളും ഐശ്വര്യങ്ങളുമാണ് ചൊരിയുവാൻ പോകുന്നതെന്നറിയുമോ?” അത്ഭുതത്തോടെ ഉമ്മുറുമാൻ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങളെന്താണുദ്ദേശിക്കുന്നത്? ”. ഖൗല(റ) കാര്യം പറഞ്ഞു. നബി(സ) ആഇശയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കാനാണ് റസൂൽ(സ) എന്നെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നത്.” അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ് അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ്(റ) വന്നപ്പോൾ ഖൗല(റ) നബി(സ)യുടെ വിവാഹാലോചന സിദ്ദീഖ്(റ)വിനോട് പറഞ്ഞു. നബി(സ)യും സിദ്ദീഖ്(റ)വും തമ്മിൽ സഹോദരന്മാരായിരിക്കെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് സിദ്ദീഖ്(റ) സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഖൗല(റ) സിദ്ദീഖ്(റ)വിന്റെ സംശയം റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, “ അബൂബക്കറും ഞാനും ദീനി സഹോദരന്മാരാണ് അത് വിവാഹത്തിന് തടസ്സമല്ല”.(കുടുംബബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദര, അർധസഹോദര പുത്രിമാരുമായുള്ള വിവാഹം അനുവദനീയമല്ല. ദീനി സഹോദരന്റെ പുത്രിമാരുമായുള്ള വിവാഹം അനുവദനീയമാണ്.) അതിനു ശേഷം സിദ്ദീഖ്(റ) ആഇശ ബീവിയെ നബി(സ)യ്ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞയുടനെ ആഇശ(റ)യുടെ പ്രായം

കുറവായതിനാൽ അവരുമായുള്ള വീട് കൂടൽ നബി(സ) പിന്തിച്ചു. മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയതിനു ശേഷം അവിടെ വെച്ചാണ് ആഇശയുമായി നബി(സ) വീടുകൂടുന്നത്.(ഇസ്മാഈലുബ്നു കസീർ - അൽബിദായ)

നബി(സ)യോടൊപ്പം ജീവിച്ച ഒമ്പത് വർഷങ്ങൾ ആഇശ(റ) ഇൽമ് സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ചിലവഴിച്ചു. അവരുടെ അറിവിനായുള്ള ദാഹത്തിന് ശമനം നൽകാൻ നബി(സ) വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇമാം സുഹ്‌രി(റ) പറയുന്നു, “നബി(സ)യുടെ എല്ലാ പത്നിമാരുടേയും അറിവുകൾ ചേർന്നാലും ആഇശയുടെ അറിവ് അതിനേക്കൾ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതാണ്.” അബൂമൂസ(റ) പറയുന്നു:“ഞങ്ങൾ സ്വഹാബികൾക്ക് ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ അവ്യക്തതയുണ്ടായാൽ ആഇശ(റ)യോട് ചോദിക്കുമായിരുന്നു. അവർ നൽകുന്ന മറുപടിയിലൂടെ ഞങ്ങളുടെ സംശയം നീങ്ങിയിരുന്നു.” (ജംഉൽ ഫവാഇദ്)

നബി(സ)യ്ക്ക് കേവലം ദാമ്പത്യ ജീവിതമായിരുന്നില്ല ആഇശ(റ)യുമായുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ദീനി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രചരണം പ്രധാന കാര്യമായിരുന്നു. മറ്റു സ്വഹാബികൾക്ക് കടന്നു ചെല്ലാൻ പറ്റാത്ത നബി(സ)യുടെ സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിലെ മാതൃകകൾ നിവേദനം ചെയ്യുന്നത് മുഖ്യമായും ആഇശ(റ)യാണ്.

ആഇശ(റ)യെയാണ് നബി(സ) ഭാര്യമാരിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതെന്ന് അംറുബ്നുൽ ആസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഹദീസിൽ പറയുന്നുണ്ട്. നബി(സ)യുടെ പ്രത്യേകമായ സ്നേഹവും പരിഗണനയും ലഭിക്കുന്നവർക്ക് നബി(സ)യിൽ നിന്ന് നല്ല തർബിയത്തും ഇർശാദും ലഭിക്കുമല്ലോ. ആഇശ(റ)യ്ക്ക് ഇവിധമുള്ള പരിഗണന നബി(സ)യിൽ നിന്ന് നല്ല വണ്ണം ലഭിച്ചിരുന്നത് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഒരിക്കൽ സഫിയ(റ)യെ കുറിച്ച് ആഇശ(റ) പറഞ്ഞു: പൊക്കം കുറഞ്ഞവരാണ് - എന്ന് റസൂൽ(സ) ഉടനെ അവരെ തടഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “സമുദ്രത്തിലിട്ടാൽ അതിനെയും ദുഷിപ്പിക്കുന്ന വാക്കാണ് നീ പറഞ്ഞത്” (മിശ്ക്കാത്ത്)

ആഇശ(റ) മാവ് അരച്ച് റൊട്ടി തയ്യാറാക്കിതിന് ശേഷം അൽപ്പ

സമയം ഉറങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ അയൽവാസിയുടെ ആട് അവിടെ വന്ന് റൊട്ടി എല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു. ഉറക്കമുണർന്ന ആഇശ(റ) ആടിന്റെ പുറകിൽ ഓടി. ഇതു കണ്ട് നബി(സ) പറഞ്ഞു, "ആഇശ ആട് മുഖേന നീ അയൽവാസിയെ ഉപദ്രവിക്കരുത്."(അദബുൽ ഫവാ ഇദ്)

ഒരിക്കൽ റസൂലുല്ലാഹി(സ) ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു, "ആഇശ നീ ചെറിയ പാപങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിക്കണം. കാരണം അവയെ കുറിച്ച് വിചാരണ നടത്തുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും നിയമിതാരായിട്ടുണ്ട്."(മിശ്കാത്ത്)

റസൂൽ(സ)യുടെ വഫാത്തിനു ശേഷം 48 വർഷങ്ങൾ ദീനി വിജ്ഞാന പ്രചരണ രംഗത്ത് ആഇശ(റ) നിലയുറപ്പിച്ചു. താബി ഉകളിൽപെട്ട ഇരുനൂറോളം ശിഷ്യന്മാർ ആഇശ(റ)യ്ക്കുണ്ടായി രുന്നു. 2210 ഹദീസുകൾ അവരിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടി ട്ടുള്ളതായി മുഹദ്ദിസുകൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റസൂലുല്ലാഹി(സ)ക്ക് ശേഷം ആഇശ(റ) എല്ലാ വർഷവും ഹജ്ജിനു പോയിരു ന്നു. ഹജ്ജിന്റെ അവസരത്തിൽ ആഇശ(റ)യുടെ കൂടാരത്തിനു മുമ്പിൽ വിവിധ ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്ന ജനങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കാനായി തടിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. കൂടാരത്തിന്റെ വെളിയിൽ നിന്ന് സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ അവർ ഉത്തരം അകത്തി രുന്ന് പറയുമായിരുന്നു. മക്കയിൽ സംസമിന്റെ അടുത്തിരിക്കു മ്പോൾ ഫത്‌വ ആവശ്യപ്പെട്ട് ജനങ്ങൾ തടിച്ച് കൂടുമായിരുന്നു. ദീനി വിഷയങ്ങളിൽ ഫത്‌വ നൽകിയിരുന്ന മഹാരഥന്മാരായ സഹാബികളോടൊപ്പമാണ് ആഇശ(റ)യുടെ സ്ഥാനം. അവരുടെ പിതാവായ സിദ്ദീഖുൽ അക്ബർ(റ)വിന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലം മുതൽ തന്നെ അവർ ഫത്‌വ നൽകി തുടങ്ങിയിരുന്നു. പ്രമുഖ സ്വഹാബികളും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഖലീഫമാരുമായിരുന്ന ഉമർ(റ), ഉസ്മാൻ(റ) പോലുള്ളവരും ആഇശ(റ)യിൽ നിന്ന് മസ്അല മന സ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുആവിയ(റ)വിന്റെ ഭരണകാലത്ത് അദ്ദേഹം ദമസ്കസിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും മദീനയിലെത്തി ആഇ ശ(റ)യുടെ വീടിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു കൊണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് ഉത്തരം മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭ ങ്ങളിൽ ആളെ അയച്ചു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തിലെ പല പ്രധാന നിയമങ്ങളും അവതരിക്കാൻ ആഇശ(റ) കാരണമായിട്ടുണ്ട്. വുളൂഅ് ചെയ്യാൻ വെള്ളം ലഭ്യമല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ തയമ്മും ചെയ്യാനുള്ള ശരീഅത്തിന്റെ ഇളവ് അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് ഖുർആൻ ആയത്ത് അവതരിച്ചത് ആഇശ(റ)യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവത്തിന്റെ പാശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. നബി(സ)യോടൊപ്പം ഓരു യാത്രയിലാ യിരുന്ന ആഇശ ബീവി(റ). അങ്ങിനെ യാത്രക്കിടയിൽ ദാത്തു ജയ്ഷ് എന്ന സ്ഥലത്ത് നബി(സ)യുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള യാത്ര സംഘം തമ്പടിച്ചു. അവിടെ വെച്ച് ആഇശ(റ)യുടെ മാല യുടെ ചരട് പൊട്ടി, മാല നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതു തിരയാനായി സംഘം അവിടെ തന്നെ തമ്പടിച്ചു. അങ്ങിനെ സുബ്ഹിയുടെ സമയം അടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ആ പരിസരങ്ങളിലൊന്നും വെള്ളം ലഭ്യ മായിരുന്നില്ല. സുബ്ഹിയുടെ സമയമായപ്പോൾ നിസ്കാരത്തി നായി വുളൂഅ് ചെയ്യാൻ വെള്ളമില്ല. ഈ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ വെള്ളം ലഭിക്കാതിരുന്ന സ്വഹാബികൾ പലരും അബൂബക്കർ(റ)വിന്റടുക്കൽ ചെന്ന് പരാതി പറയാൻ തുടങ്ങി. ആഇശയുടെ കാരണമാണ് വെള്ളമില്ലാത്ത ഈ സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങൾ കുടുങ്ങിയത് എന്ന പരാതി കേട്ടപ്പോൾ അബൂബക്കർ(റ)വിന് ആഇശയോട് ദേഷ്യം വരികയും ആഇശയെ ശാസിക്കുകയും പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹുവ തആല പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെട്ടു. അല്ലാഹു പ്രവാചകർ(സ)ക്ക് തയമ്മുമിന്റെ ആയത്തുകൾഅവതരിപ്പിച്ചു. ഇതേപ്രകാരം ബനൂ മുസ്തലഖ് യുദ്ധത്തിൽ നബി(സ)യോടൊപ്പം ആഇശ(റ)യുണ്ടാ യിരുന്നു. ആ യുദ്ധ യാത്രയിൽ ഒരിടത്ത് തമ്പടിച്ചപ്പോൾ അവി ടെവെച്ചും ആഇശ(റ)യുടെ മാല നഷ്ടപ്പെട്ടു. അത് അന്വേഷിച്ചു പോയപ്പോഴേക്കും യാത്രാ സംഘം പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ ആഇശ(റ) അവിടെ ഓറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് സഫ്‌വാൻ(റ) എന്ന സ്വഹാബി വല്ലതും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ച് വന്ന ത്. അങ്ങിനെ നബി(സ)യുടെ പത്നിയെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അവരേയും കൂട്ടി മദീനയിലേക്ക് വന്നു. ആഇശ(റ)യും സഫ്‌വാൻ(റ)ഉം ഓറ്റക്കു വന്ന ഈ സംഭവത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് കപടവിശ്വാസികൾ അവർക്കെതിരെ അപവാദ പ്രചരണം

നടത്തി. ഇതിൽ പല നിഷ്കളങ്കരായ സ്വഹാബികളും അകപ്പെ ട്ടിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തിന്റെ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ സദാചാര നിയമങ്ങൾ കർശനമാക്കി കൊണ്ട് ഖുർആൻ ആയ ത്തുകൾ അവതരിച്ചത്. ആഇശ(റ)ക്കെതിരായ അപവാദത്തിനടി സ്ഥാനമില്ലെന്ന് ഖുർആൻ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയിശ(റ)യുടെ അടുക്കലേക്ക്, ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം വെള്ളിക്കാശുകൾ നിറച്ച രണ്ടു സഞ്ചികൾ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ഉടനെ, വലിയൊരു പാത്രം കൊണ്ടുവരാൻ ആയിശബീവി കൽപ്പി ക്കുകയും, ആ പാത്രമുപയോഗിച്ച് വെള്ളിക്കാശുകൾ അളന്ന്, ഓരോ വിഹിതവും ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. സന്ധ്യയാ യപ്പോഴേക്കും അതു മുഴുവൻ ദാനം ചെയ്തു തീർന്നിരുന്നു. ഒരു വെള്ളി പോലും ശേഷിച്ചില്ല. അന്ന് ആയിശ(റ) ക്ക് നോമ്പു ണ്ടായിരുന്നു. നോമ്പ് തുറക്കുന്ന സമയത്ത് വേലക്കാരി അൽപ്പം റൊട്ടിയും സൈതൂൺ എണ്ണയും കൊണ്ടുവന്നു. വേലക്കാരി പറഞ്ഞു : ഒരു വെള്ളികാശിന് ഇറച്ചി വാങ്ങുകയാണെങ്കിൽ നോമ്പ് തുറക്കുമ്പോൾ കഴിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? ആയിശ ബീവി :- “അത് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ നീ ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു!”

സ്വന്തം ആവശ്യം മറന്ന് ദാനം ചെയ്യുന്ന ശീലമാണിവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രം വളരെ ക്ഷേമകര മായ ഘട്ടത്തിലാണ് ഈ സംഭവം നടക്കുന്നത്. അന്നത്തെ ആമീർ; മുആവിയ(റ), അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈർ(റ) തുട ങ്ങിയവർ ഇത്തരം ഹദ്യകൾ ആയിശ(റ) ബീവിക്ക് അയച്ചു കൊടുക്കൽ പതിവായിരുന്നു. വളരെ സമ്പന്നമായ ഈ അവ സ്ഥയിലും വളരെ ലളിതമായ ജീവിതമാണ് ആയിശബീവി നയി ച്ചിരുന്നത്.

ആയിശ(റ)യുടെ സഹോദരീ പുത്രനാണ് സുബൈർ (റ). ആയിശബീവിയുടെ അടുക്കൽ അനേകം സമ്പത്ത് വരുന്നതും അത് മുഴുവൻ ദാനം ചെയ്ത് ചുരുങ്ങിയ രൂപത്തിൽ ജീവിക്കു കയും ചെയ്യുന്ന വിവരമറിഞ്ഞ സുബൈർ(റ) ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ എന്റെ കൊച്ചുമ്മയുടെ കൈ ചുരുക്കിക്കും” (ദാനധർമ്മം

ചെയ്യൽ കുറക്കുവാൻ പറയുമെന്ന്). ഇതറിഞ്ഞ ആയിശ(റ) സുബൈറിനോട് ഇനി മുതൽ സംസാരിക്കില്ല എന്ന് സത്യം ചെയ്തു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ സുബൈർ (റ) വളരെ വിഷമിച്ചു. പല ആളുകളേയും വിട്ട് ശുപാർശ ചെയ്യിച്ചുവെങ്കിലും ഫലമു ണ്ടായില്ല. അവസാനം, നബി(സ)യുടെ ഉമ്മയുടെ കുടുംബത്തി ലുള്ള രണ്ട് മഹാന്മാരെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോയി. അവർ ആയിശ(റ)യോട് സമ്മതം ചോദിച്ചു, വീട്ടിലേക്ക് കയറി. കൂട്ടത്തിൽ സുബൈർ(റ)യും കയറി കൂടി. ആയിശ ബീവി മറക്കുള്ളിലി രുന്ന് ആഗതരോട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളോട് തെറ്റി നിൽക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷത്തുകളെ കുറിച്ച് സംസാരി ക്കുന്നതിനിടയിൽ സുബൈർ(റ) വിരിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് കടക്കു കയും ആയിശ(റ)യുടെ കാൽകളിൽ വീണു മാപ്പിരക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ആയിശ ബീവി മാപ്പ് നൽകി. സത്യം ലംഘി ച്ചതിന്റെ പേരിൽ മഹതി അവർകൾ പ്രായശ്ചിത്തമായി, നാൽപത് അടിമകളെ വാങ്ങി സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഓർക്കുമ്പോഴൊക്കെ ആയിശ ബീവി അമിതമായി കരയുമായി രുന്നു. തലയിലെ തട്ടമെല്ലാം നനയുന്നത്ര കണ്ണുനീർ ഒലിപ്പി ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഹിജ്റ 58ലെ റമളാൻ മുബാറക്കിൽ മഹതിയവർകൾ ഇഹ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. മരണാസന്നയായി കിടക്കുന്ന അവ സരത്തിൽ മഹതിയവർകൾ പരലോക യാത്രയുടെ ഗൗരവ മോർത്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു, “ഞാനൊരു കല്ലോ ഏതെങ്കിലും കാട്ടു ചെടിയോ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ”. റമളാൻ 17 ചൊവ്വാഴ്ച്ച രാത്രി വഫാത്താകുമ്പോൾ രാത്രിയിൽ തന്നെ മറ മാടണമെന്നവർ വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരുന്നു. അതു പ്രകാരം രാത്രി വിത്ർ നമസ്കാര ശേഷം ജന്നത്തുൽ ബഖീഇൽ മറമാടി. മയ്യിത്ത് നമസ്കാരത്തിന് അബൂഹുറൈറ(റ) നേതൃത്വം നൽകി. അല്ലാഹുവിന്റെ സംതൃപ്തി ആ മഹതിയുടെ മേൽ വർഷിക്കു മാറാകട്ടെ, ആമീൻ

3. സൗദ(റ)

ഖദീജ ബീവിയുടെ വഫാത്ത് നടന്ന വർഷം തന്നെ സൗദ(

റ)യെ റസൂലുല്ലാഹി(സ) ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഖൗല ബീവി റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ വിവാഹാന്വേഷണവുമായി സൗദയുടെ വീട്ടിലെത്തുകയും സൗദയുമായും സൗദയുടെ പിതാവുമായും സംസാരിച്ച് വിവാഹമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സൗദ(റ)യെ റസൂലുല്ലാഹി(സ) വിവാഹം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ സഹോദരൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അന്ന് കാഫിറുകളുടെ പക്ഷത്തായരുന്നു. വീട്ടിലെത്തി സൗദയുടെ വിവാഹ വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെയധികം ദുഃഖിക്കുകയും തലയിൽ മണ്ണു വാരിയടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ആ സഹോദരൻ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം തനിക്ക് സംഭവിച്ച ഈ അറിവില്ലായ്മ ഓർത്ത് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.(അൽബിദായ - ഇമാം ഇബ്നു കസീർ) സൗദ(റ)യെ ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത് മാതുല പുത്രനായ സക്റാനുബ്നു അംറ്(റ)വാണ്. അവർ രണ്ടു പേരും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രാരംഭ കാലത്തു തന്നെ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ഖുറൈശികളുടെ മർദ്ദന പീഢനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ പീഢനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടാനായി ഹബ്ശയിലേക്ക് ഹിജ്റ പുറപ്പെട്ട ആദ്യ സംഘത്തിൽ ഇവർ രണ്ടുപേരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഹബ്ശയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വന്ന ശേഷം മക്കയിൽവെച്ച് സക്റാൻ(റ) വഫാത്തായതിനു ശേഷമാണ് സൗദ(റ)യെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്യുന്നത്.(അൽബിദായ - ഇമാം ഇബ്നു കസീർ)

നബി(സ്) സൗദയുമൊത്ത് മൂന്നു വർഷം മക്കയിൽ താമസിച്ച ശേഷമാണ് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോകുന്നത്. ആദ്യം നബി(സ) അബൂബക്കർ(റ)വുമൊത്ത് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയി. പിന്നീട് കുടുംബാംഗങ്ങളെ മദീനയിലേക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ടുവരാനായി സൈദുബ്നു ഹാരിസ(റ)യേയും അബൂറാഫിഇ(റ)യേയും മക്കയിലേക്ക് ഒട്ടകങ്ങളുമായി അയക്കുകയായിരുന്നു.

ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇൽ വെച്ച് തന്റെ പത്നിമാരോട് എനിക്ക് ശേഷം നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടണമെന്ന് നബി(സ) ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. സൗദ(റ) ആ ഉപദേശം അക്ഷരം പ്രതി പാലിച്ചാണ് പിന്നീട് ജീവിച്ചത്. നബി(സ)യുടെ വഫാത്തിന്

ശേഷം അവർ ഹജ്ജ് നിർവഹിക്കാൻ പോലും യാത്ര ചെയ്തിട്ടില്ല. "ഞാൻ ഹജ്ജും ഉംറയും നിർവഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം വീട്ടിൽ തന്നെ ഒതുങ്ങി കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്" എന്നവർ പറയുമായിരുന്നു.

സൗദ(റ) വാർധക്യം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ നബി(സ)യോടു പറഞ്ഞു,"നബിയേ, എനിക്കിപ്പോൾ ദാമ്പത്യ മൊന്നും ആവശ്യമില്ല. എങ്കിലും അങ്ങ് എന്നെ ഭാര്യയായി കൊണ്ടു തന്നെ നിലനിർത്തണം. എന്റെ കൂടെ താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം കൂടി ആഇശക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളുക. കാരണം, ഖിയാമത്ത് നാളിൽ എനിക്ക് അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധ പത്നിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു." ഇത് നബി(സ) അംഗീകരിച്ചു.

ആഇശ(റ) പറയുന്നു: ഞാൻ സൗദയെ പോലെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചും ഞാൻ അപ്രകാരം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല."(സ്വഹീഹ് മുസ്‌ലിം) ഉമർ(റ)ന്റെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് സൗദ(റ) ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. മഹതിയവർകളെ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടട്ടേ, ആമീൻ.

4. ഹഫ്സ

നബി(സ)യുടെ രണ്ടാം ഖലീഫയായ ഉമർബ്നു ഖത്താബി(റ)ന്റെ മകളാണ് ഹഫ്സ(റ). ഹിജ്റ 5-ാം വർഷം മദീനയിൽ വെച്ച് ഹഫ്സ ബീവിയെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്തു. ആദ്യ ഭർത്താവ് ഖുനൈസ്ബ്നു ഹുദാഫ(റ)യാണ്. അദ്ദേഹം ബദ്റിലും ഉഹ്ദിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉഹ്ദിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം ശഹീദായി. മക്കയിൽ നിന്ന് ആദ്യ ഭർത്താവിനോടൊപ്പമാണ് ഹഫ്സ(റ) മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ ചെയ്തത്.

ഖുനൈസ്ബ്നു ഹുദാഫ(റ) ശഹീദായതിനു ശേഷം തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യാനാവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് ഉമർ(റ) ഉസ്മാൻ(റ)നേയും അബൂബക്കർ(റ)വിനേയും സമീപിച്ചിരുന്നു. ഉസമാൻ(റ) ഞാനിപ്പോൾ വിവാഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അബൂബക്കർ(റ) മൗനം പാലിച്ചു നിന്നു. അങ്ങിനെ ഉമർ(റ) ദുഃഖിതനായിരിക്കെയാണ് റസൂൽ(സ) ഹഫ്സയെ വിവാഹമന്വേഷിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ ഹഫ്സ(റ)യെ നബി(സ)യ്ക്ക് വിവാഹം

ചെയ്തു കൊടുത്തു. നബി(സ)യോടൊപ്പം ഏഴു വർഷമാണ് ഹഫ്സ(റ) ജീവിച്ചത്.

നബി(സ) ഒരിക്കൽ ഹഫ്സയെ റജഇയായ ത്വലാഖ് ചൊല്ലി(തിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖ്). അപ്പേൾ ജിബ്‌രീൽ(അ) വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു, "ഹഫ്സ(റ)യെ ഭാര്യയായി തന്നെ വെക്കുക. കാരണമവർ ധാരാളമായി നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും രാത്രിയിൽ നമസ്കാരത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവരുമാണ്."

ഹാഫിള് ഇബ്നു കസീർ(റ) എഴുതുന്നു: ഹിജ്റ 45ൽ ശഅ്ബാൻ മാസം 60-ാം വയസ്സിൽ ഹഫ്സ(റ) വഫാത്തായി എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം ചരിത്രകാരന്മാരും ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹഫ്സ(റ)യുടെ ജനാസ പരിപാലനത്തിൽ അബൂഹുറൈറ(റ), അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ(റ) എന്നിവരും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

5. സൈനബ് ബിൻതു ഖുസൈമ(റ)

ഹഫ്സ(റ)ക്ക് ശേഷം നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്തത് സൈനബ ബിൻതു ഖുസൈമയെയാണ്. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഉമ്മുൽ മസാകീൻ(അഗതികളുടെ മതാവ്) എന്നറിയപ്പെട്ടവരാണിവർ. ദാനധർമത്തിൽ അത്രയധികം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാലാണല്ലോ ആ പേർ അവർക്ക് സിദ്ധിച്ചത്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജഹ്ശ്(റ)യാണ് മഹതിയുടെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവ്. അദ്ദേഹം ഉഹ്ദിൽ ശഹീദായപ്പോളാണ് റസൂലുല്ലാഹി(സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്തത്. മദീനയിൽവെച്ച് വഫാത്തായ ആദ്യത്തെ നബിപത്നിയാണ് സൈനബ(റ) എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു.(അൽ ഇസ്വാബ)

6. ഉമ്മുസലമ(റ)

ഹിന്ദ് എന്നാണ് ഉമ്മുസലമ(റ)യുടെ യഥാർത്ഥ പേര്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച പരിശുദ്ധ ശ്രേണിയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു ഉമ്മുസലമ(റ). പിതൃവ്യപുത്രനായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ദിൽ അസദ്(റ)വുമായാണ് അവരുടെ ആദ്യത്തെ വിവാഹം. ഹബ്ശയിലേക്കു ഹിജ്റ പോയ സ്വഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും പോയിരുന്നു. ഹബ്‌യിൽവെച്ച് ഇവർക്ക് സലമ എന്ന ഒരു

ആൺകുട്ടി ജനിച്ചു. ആ കുട്ടിയുടെ പേരിലേക്കു ചേർത്താണ് ഉമ്മുസലമ എന്നും അവരുടെ ആദ്യ ഭർത്താവിനെ അബൂസലമ എന്നും വിളിക്കുന്നത്. ഹബ്ശയിൽ നിന്ന് മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങി വന്ന് പിന്നീട് മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോവുകയാണവർ ചെയ്തത്. അബൂസലമയും ഉമ്മുസലമയും ഒന്നിച്ചു മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോകുമ്പോൾ ഉമ്മുസലമയുടെ ഗോത്രക്കാർ വന്ന് അവരേയും കുട്ടിയേയും അവരുടെ ഗോത്രത്തിലേക്ക് പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ് അബൂസലമയുടെ ഗോത്രക്കാർ വന്ന് സലമ എന്ന കുട്ടിയെ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടു പോയി. അങ്ങിനെ അബൂസലമ മദീനയിലും സലമ പിതൃ കുടുംബത്തിലും ഉമ്മുസലമ സ്വന്തം ഗോത്രത്തിലുമായി വേർപിരിഞ്ഞു. മകനേയും ഭർത്താവിനേയും വേർപിരിയേണ്ടി വന്ന ദുഃഖത്തിൽ ഒരു വർഷത്തോളം ഉമ്മുസലമ(റ) കരഞ്ഞു കൊണ്ട് കഴിച്ചു കൂട്ടി. പിന്നീട് കുടുംബക്കാർക്കു തന്നെ അലിവു തോന്നി മദീനയിലേക്ക് പോകുവാൻ അനുവദിക്കുകയായിരുന്നു.

ഉമ്മു സലമ(റ) മദീനിയിൽ ഭർത്താവിനോടൊപ്പം താമസിച്ച കാലത്ത് അവർക്ക് ഒരു പുത്രനും രണ്ടു പുത്രിമാരും ജനിച്ചു. പുത്രന് ഉമർ എന്നും പുത്രിമാർക്ക് ദർറ, സൈനബ എന്നും പേരിട്ടു. (അൽ ഇസ്വാബ). അബൂസലമ(റ) ബദ്ർ, ഉഹ്ദ് യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സാരമായ മുറിവേറ്റതു മൂലം വഫാത്താവുകയും ചെയ്തു. അബൂസലമ വഫാത്താകുമ്പോൾ ഉമ്മുസലമ ബീവി ഗർഭണിയായിരുന്നു. അബൂസലമയുടെ വഫാത്തിനു ശേഷം ഉമ്മുസലമയുടെ പ്രസവത്തോടെ അവരുടെ ഇദ്ദയും പൂർത്തിയായി. അതിന് ശേഷം സിദ്ദീഖുൽ അക്ബർ(റ) അവരെ വിവാഹമന്വേഷിച്ചുവെങ്കിലും അവർ ഒഴിഞ്ഞു. അതിന് ശേഷമാണ് നബി(സ) വിവാഹമന്വേഷിക്കുന്നത്.(അൽഇസ്വാബ)

ഒരിക്കൽ ഉമ്മുസലമ(റ) അബൂസലമ(റ)യോടു പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഇങ്ങനെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും സ്വർഗ്ഗാവകാശികളാകുകയും ഭർത്താവിന്റെ മരണ ശേഷം ഭാര്യ വേറെ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ സ്വർഗത്തിൽ ആ ഭാര്യയെ തന്നെ ഭർത്താവിന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതേ നിലയിൽ

ഭർത്താവ് വേറെ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യ ഭാര്യയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ നമ്മളിലൊരാൾ മരണപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അടുത്തയാൾ മറ്റൊരു വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്ന് നമുക്ക് പരസ്പരം കരാർ ചെയ്യാം." ഇത് കേട്ട് അബൂസലമ(റ) ചോദിച്ചു: ഞാൻ പറയുന്നത് നീ അനുസരിക്കുകയില്ലേ? ഉമ്മുസലമ പറഞ്ഞു: അതേ അനുസരിക്കുന്നതാണല്ലോ. അതിനാണല്ലോ ഈ കാര്യം നിങ്ങളുമായി ആലോചിക്കുന്നത്. അബൂസലമ പറഞ്ഞു: ഞാൻ മരണപ്പെട്ടാൽ നീ വേറെ വിവാഹം കഴിക്കണം. ശേഷം, അദ്ദേഹം ദുആ ഇരന്നു. അല്ലാഹുവേ നീ ഉമ്മുസലമക്ക് എന്നേക്കാൾ ഉത്തമനും പ്രയാസപ്പെടുത്താത്തയാളുമായ ഒരു ഇണയെ നൽകേണമേ. (അൽ ഇസ്വാബ) അബൂസലമയുടെ വാക്കുകൾ അതേപടി പുലരണമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം. അതാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട നബി(സ) അവരെ പിൽക്കാലത്ത് വിവാഹം ചെയ്യുകയും ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങളുടെ പദവിയിലായി അന്ത്യം വരിക്കുകയും ചെയ്തത്.

ഉമ്മു സലമ(റ) വിവരിക്കുന്നു: "നബി(സ)ഇപ്രകാരം നബി(സ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുസ്‌ലിമിന് എന്തെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടാവുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം അയാൾ 'നിശ്ചയം നാം അല്ലാഹുവിനുള്ളവരും അവനിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങേണ്ടവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവേ ഈ പ്രയാസത്തിന് പകരം എനിക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയും നഷ്ടപ്പെട്ടതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെ പകരം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ' എന്ന് ദുആ ഇരക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു നഷ്ടപ്പെട്ടതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെ പകരം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. അബൂസലമ വഫാത്തായപ്പോൾ ഈ നബിവചനം എനിക്ക് ഓർമ വന്നു. അബൂസലമയേക്കാൾ ഉത്തമനായ ആരെയാണ് എനിക്ക് ലഭിക്കുക? ഞാനെന്തിന് ഈ ദുആ പറയണം എന്നെല്ലാം എനിക്ക് തോന്നി. അവസാനം ഞാൻ ദുആ ചെയ്തു, അതിന്റെ ഫലം എനിക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ ഭാര്യാ പദവിയിലെത്താൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു."

നബി(സ)യുമൊത്തുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഉമ്മുസലമ ബീവി

ഇസ്‌ലാമിക വൈജ്ഞാനിക പ്രചരണത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)യുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ഭാര്യയും വലിയ പണ്ഢിതയുമായ ആഇശ(റ) അടക്കമുള്ള പ്രമുഖ സ്വഹാബികൾ ഉമ്മുസലമയിൽ നിന്ന് ഹദീസുകൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.(അൽ അസ്വാബ) സ്വഹാബികളും താബിഉകളുമായ ധാരാളം ശിഷ്യ സമ്പത്തുള്ള പണ്ഡിത കൂടിയാണ് ഉമ്മുസലമ(റ). ഹദീസിന്റെ കിതാബുകളിൽ ഉമ്മുസലമ ബീവി നിവേദനം ചെയ്ത അനേകം ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഹിജ്റ 59ൽ മഹതിയവർകൾ വഫാത്തായി. ജനാസ നമസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് അബൂഹുറൈറ(റ)യാണ്. വഫാത്താകുമ്പോൾ 84 വയസ്സായിരുന്നു അവരുടെ പ്രായമെന്ന് വാഖിദി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അവസാനം വഫാത്തായത് ഉമ്മുസലമ(റ)യാണ്.(അൽഇസ്വാബ)

7. സൈനബ് ബിൻത് ജഹ്ശ്

ഉമ്മുസലമ(റ)ക്ക് ശേഷം നബി(സ)വിവാഹം ചെയ്തത് സൈനബ് ബിൻത് ജഹ്ശ്(റ)യെയാണ്. അവരുടെ മാതാവായ ഉമൈമ റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ പിതൃസഹോദരിയാണ്. സൈനബ്(റ)യെ ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്തത് റസൂലുല്ലാഹി(സ) അടിമത്ത മോചനം നടത്തിയ സൈദുബ്നു ഹാരിസ(റ) യാണ്. അദ്ദേഹം വിവാഹമോചനം നടത്തിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ നബി(സ)യുടെ ഭാര്യയാക്കി.

നബി(സ)യുടെ വളർത്തു പുത്രനായിരുന്ന സൈദ്ബ്നു ഹാരിസ(റ) ഖദീജ(റ)യുടെ അടിമയായിരുന്നു. ഖദീജ ബീവിയെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്തപ്പോൾ ഖദീജ(റ) സൈദിനെ നബി(സ)ക്ക് കൊടുത്തു. നബി(സ) അടിമയായ സൈദിനെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയും വളർത്തു പുത്രനായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. സൈദ്ബ്നു ഹാരിസാക്ക് പ്രായപൂർത്തി എത്തിയപ്പോൾ നബി(സ)യുടെ കുടുംബത്തിലെ അനന്തര സ്വത്തായിരുന്ന അടിമയായിരുന്ന ഉമ്മുഅയ്മനെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. ഉമ്മുഅയ്മൻ സൈദ്(റ)വിന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കെ തന്നെ സൈനബ് ബിൻത് ജഹ്ശിനേയും വിവാഹം

ചെയ്തു കൊടുക്കാൻ നബി(സ) തീരുമാനിച്ചു. സൈനബ്(റ)നോട് സൈദ്ബ്നു ഹാരിസ(റ)യുമായുള്ള വിവാഹം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവർക്കും സഹോദരൻ അബ്ദുറഹ്മാൻബ്നു ജഹ്ശിനും അത് തൃപ്തികരമായില്ല. ഒരു ഖുറൈശി സ്ത്രീയെ അടിമത്വ മോചനം നേടിയ വ്യക്തി വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് അവർ വെറുത്തു. ഈ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ സൂറത്തുൽ അഹ്സാബിലെ ആയത്തുകൾ അവതരിച്ചു. "അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒരു കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതല്ല. വല്ലവനും അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും ധിക്കരിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ വ്യക്തമായ നിലയിൽ വഴി പിഴച്ചു പോയിരിക്കുന്നു." ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ സൈനബും സഹോദരനും സൈദുമായുള്ള വിവാഹത്തിൽ തൃപ്തരായി. റസൂലുല്ലാഹി(സ) ഇരുവരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടത്തി. കുടുംബത്തിന്റെ മഹിമ വ്യത്യാസമുള്ളവർക്കിടയിൽ വിവാഹം അനുവദനീയമാണ് എന്ന് കാണിക്കാനാണ് നബി(സ) ഇത് പ്രാവർത്തികമാക്കി കാണിച്ചു കൊടുത്തത്. നബി(സ)യുടെ പിതാവിന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രിയായ സൈനബിനെ അടിമയായിരുന്ന വ്യക്തിയെ കൊണ്ട് വിവാഹം ചെയ്യിക്കുക വഴി കുല മഹിമയുടെ അഹന്തയെ ഇല്ലാതാക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹുവിനേയും റസൂലിനേയും വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി അടിമത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നവനാണെങ്കിലും അവന് ഏത് ഉന്നത കുലത്തിൽ നിന്നും വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന പാഠം ഈ വിവാഹം നമുക്ക് നൽകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഈ വിവാഹത്തെ പരാമർശിച്ചതോടെ ഈ വിവാഹം എന്നെന്നും സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.

സൈദ(റ)വും സൈനബ്(റ)യുമായുള്ള കുടുംബ ജീവിതം പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടുന്നതായിരുന്നില്ല. അവർക്കിടയിൽ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാവുകയും അതു വിവാഹമോചനത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന് ശേഷം സൈനബ്(റ)യുടെ ഇദ്ദ കാലത്തിന് ശേഷം നബി(സ) അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വിവാഹാന്വേ

ഷണം നടത്തി. ഈ വാർത്തയറിഞ്ഞ സൈനബ്(റ) പറഞ്ഞു, "ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ഇസ്തിഖാറ ചെയ്യാതെ ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല." അങ്ങിനെ ഇസ്തിഖാറ നമസ്കാരത്തിനായി മഹതിയവർകൾ എഴുന്നേറ്റു. അവർ നമസ്കരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ നബി(സ)യ്ക്ക് വഹ്യ് ലഭിച്ചു. "സെയ്ദ് അവരിൽ നിന്നും ആഗ്രഹം നിർവഹിച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാം അവരം താങ്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു തന്നു."(അൽഅഹ്സാബ്) അതോടെ സൈനബ്(റ) നബി(സ)യുടെ ഭാര്യയായി തീർന്നു. എല്ലാ ഭാര്യമാരേയും അവരുടെ രക്ഷിതാക്കളാണ് നബി(സ)ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തത്, എന്നെ അല്ലാഹുവാണ് നബി(സ)ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തത് എന്നു സൈനബ് ബീവി അഭിമാനം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.(അൽബിദായ)

വളർത്തു പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രന്റെ സ്ഥാനത്തായി കണ്ടിരുന്ന ജാഹിലിയത്തിന്റെ നിയമത്തെ തിരുത്താനാണ് നബി(സ)യോട് വളർത്തു പുത്രന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചത്. വളർത്തു പുത്രൻ സ്വന്തം പുത്രന്റെ സ്ഥാനത്തായിട്ടാണ് ജാഹിലിയത്തിലെ അറബികൾ കണ്ടിരുന്നത്. അതിന് വിരുദ്ധമായ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തിനെ പരസ്യപ്പെടുത്താനും പ്രഖ്യാപിക്കാനുമുദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹു സൈനബ്(റ)വിനെ നബി(സ)ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തത്. ഈ കൽപ്പന ആദ്യം വന്ന അവസരത്തിൽ നബി(സ) അത് മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായ കാര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ നബി(സ)ക്ക് വൈമനസ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി(സ)യെ താക്കീത് ചെയ്തു കൊണ്ട് വീണ്ടും ഖുർആൻ ആയത്ത് അവതരിച്ചു. "അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയ കാര്യത്തെ ജനങ്ങളെ ഭയന്നു കൊണ്ട് താങ്കൾ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. താങ്കൾ ഭയപ്പെടുവാൻ ഏറ്റവും അർഹൻ അല്ലാഹുവാണ്."

സൈനബ്(റ)യുമായുള്ള നബി(സ)യുടെ വിവാഹത്തിന് ശേഷം നബി(സ) നൽകിയ വലീമയാണ് ഏറ്റവും വിപുലമായത്. 300ഓളം പേർക്ക് അന്ന് നബി(സ) ഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു. സൈനബ്(റ)യുമായി വീടുകൂടിയ ശേഷമാണ് വലീമ നട

ത്തിയത്.

സൈനബ്(റ) ഹിജ്റ വർഷം 20ൽ വഫാത്തായി. ജനാസ നമസ്കാരത്തിന് ഉമർ(റ)വാണ് നേതൃത്വം നൽകിയത്. നബി(സ) വഫാത്താകുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരിുന്ന ഒമ്പത് ഭാര്യമാരിൽ ആദ്യം വഫാത്തായത് സൈനബ്(റ)യാണ്. ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങളിൽപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവർ ചേർന്ന് മഹതിയവർകളെ കുളിപ്പിക്കുകയും കഫൻ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മയ്യിത്ത് ജന്നത്തുൽ ബഖീഇലെ കബറിനരികെ കൊണ്ടുവെച്ചപ്പോൾ ഉമർ(റ) കബറിൽ ഇറങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അത് അനുവദനീയമാകുമോ എന്ന് മറ്റു ഭാര്യമാരോട് അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിത കാലത്ത് നേരിൽ കാണാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് മാത്രമേ അതിന് അനുവാദമുള്ളൂവെന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉമർ(റ) ഉദ്യമത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറുകയും ചെയ്തു. തുണികൊണ്ട് ചുറ്റും മറച്ച ശേഷം മുഹർറമുകളെ കൊണ്ട് മയ്യിത്ത് കബറിലിറക്കുകയും ചെയ്തു. (കൻസുൽ ഉമ്മാൽ)

8. ജുവൈരിയ്യ ബിൻത് ഹാരിസ്(റ)

സൈനബ് ബിൻത് ജഹ്ശിക്ക് ശേഷം നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്തത് ജുവൈരിയ്യ(റ)യെയാണ്. ബനൂമുസ്തലഖ് യുദ്ധത്തിൽ ബന്ദിയാക്കപ്പെട്ട് നബി(സ)യുടെ അടുക്കലെത്തിയതാണവർ. ഖുറൈശികളുടെ അനുകൂലികളായ ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രം മദീനയെ അക്രമിക്കാനായി തയ്യാറാവുകയായിരുന്നു. ആ വിവരമറിഞ്ഞ നബി(സ) 700 സ്വഹാബികളുടെ സംഘവുമായി ബനൂമുസ്തലഖിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവർ ബനൂമുസ്തലഖിനു സമീപത്തെ ഒരു തടാകത്തിനരികെ തമ്പടിച്ചു. മുറൈസീഅ് എന്നാണ് ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പേര്. ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പേരിലേക്ക് ചേർത്ത് ഗസ്‌വത്തുൽ മുറൈസീഅ എന്നും ഈ യുദ്ധത്തിന് പേരുണ്ട്. അവിടെവെച്ച് നബി(സ) ഉമർ(റ)വിനോട് വിളിച്ചു പറയാൻ കൽപ്പിച്ചു. “നിങ്ങൾ ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന കലിമയിൽ വിശ്വസിക്കുക. അതുമുഖേന സ്വന്തം ജീവനും സമ്പത്തും സുരക്ഷക്ഷിതമാക്കാവുന്നതാണ്.” എന്നാൽ അവർ ഈ പരിശുദ്ധ കലിമ ഉച്ചരിക്കാനോ അംഗീകരിക്കാനോ തയ്യാറായില്ല. പകരം അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്കു നേരെ അമ്പെയ്യാൻ ആരംഭി

ച്ചു. അതോടെ റസൂൽ(സ) സ്വഹാബത്തിന് അക്രമണത്തിനുള്ള കൽപ്പന നൽകി. അങ്ങിനെ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു, ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രം പരാജയപ്പെട്ടു. അവിരൽ നിന്ന് പത്തു പേരും മുസ്‌ലിംകളിൽ നിന്ന് ശിഹാം എന്ന സ്വഹാബിയും വധിക്കപ്പെട്ടു. ബനൂമുസ്തലഖുകാരിൽ ധാരാളം പേർ സ്വഹാബികളുടെ ബന്ദികളായി മാറി. അക്കൂട്ടത്തിൽ ജുവൈരിയ്യയുമുണ്ടായിരുന്നു. ജുവൈരിയ്യ നബി(സ)യോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രത്തിന്റെ നേതാവ് ഹാരിസ്ബ്നു അബീളിറാറിന്റെ മകളാണ്. എന്നെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രയാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങ് അജ്ഞനല്ല.'' “ഞാൻ മോചനപത്രം എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് പണം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങയുടെ സഹായം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.'' നബി(സ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ പണം നൽകുകയും നിങ്ങളെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം.” ജുവൈരിയ്യ(റ) പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ എനിക്ക് സമ്മതമാണ്.” റസൂലുല്ലാഹി(സ) മോചനദ്രവ്യം നൽകി മോചിപ്പിക്കുകയും അവരെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.(അൽബിദായ) അങ്ങിനെ വിശ്വാസികളുടെ മാതാവിന്റെ പദവി നൽകി ജുവൈരിയ്യ(റ)യെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു. നബി(സ) ജുവൈരിയ്യ(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്ത വിവരം മദീനയിലാകെ പ്രചരിച്ചു. അതോടെ ബനൂമുസ്തലഖുകാർ നബി(സ)യുടെ ബന്ധുക്കളായതിനാൽ നബിയുടെ ബന്ധുക്കളെ അടിമകളാക്കിവെക്കാൻ സ്വഹാബികൾക്ക് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ജുവൈരിയ്യ(റ)യുടെ കുടുംബക്കാരായ അടിമകളെ മുഴുവൻ മോചിപ്പിച്ചു. ഈ വാർത്തയറിഞ്ഞ് ജുവൈരിയ്യ(റ) അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു. (അൽബിദായ, അൽ ഇസ്വാബ)

ജുവൈരിയ്യ(റ)യുടെ ആദ്യത്തെ പേര് ബർറ എന്നായിരുന്നു. നബി(സ) ആ പേരിൽ അനൗചിത്യമുള്ളതിനാൽ ജുവൈരിയ്യ എന്ന പേര് അവർക്ക് നൽകുകയായിരുന്നു. അനുയോജ്യമല്ലാത്ത നാമങ്ങൾ തിരുത്തി പുതിയ നാമം നൽകൽ നബി(സ)യുടെ പതിവായിരുന്നു. ബർറ എന്നു പേരുള്ള മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിക്ക് സൈനബ് എന്നും ആസിയ(പാപി) എന്ന പേരിന് പകരം ജമീല

എന്നും ഹസ്വൻ(കാഠിന്യം) എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തിക്ക് സഹൽ എന്നും പേര് നൽകിയിരുന്നു. (മിശ്കാത്ത്)

ജുവൈരിയ്യയെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്തതിനു ശേഷം അവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അവരുടെ പിതാവും ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്ര നേതാവുമായ ഹാരിസ് വന്നു. അപ്പോൾ നബി(സ) പറഞ്ഞു. ജുവൈരിയ്യക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ പിതാവിനൊപ്പം പോകാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ തുടരാം. നബി(സ) അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ജുവൈരിയ്യക്കുണ്ടെന്നറിയിച്ചു. തദടിസ്ഥാനത്തിൽ ജുവൈരിയ്യയുടെ പിതാവ് അവളുടെ ഇഷ്ടം ആരാഞ്ഞപ്പോൾ, "ഞാൻ അല്ലാഹുവിനേയും റസൂലിനേയും തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്നാണ് ജുവൈരിയ്യ പ്രതികരിച്ചത്. ഹിജ്റ 50-ാം വർഷം ആ മഹതി ഈ ലോകത്തോട് വിട പറഞ്ഞു. ഹിജ്റ 56ലാണ് എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ജനാസ നമസ്കാരത്തിന് മർവാനുബ്നു ഹക്കം നേതൃത്വം നൽകിയതായും ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. (അൽബിദായ, അൽഇസ്വാബ)

9. ഉമ്മു ഹബീബ(റ)

ജുവൈരിയക്ക് ശേഷം നബി(സ) അബൂസുഫ്‌യാന്റെ മകൾ ഉമ്മു ഹബീബയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. ഖുറൈശികളിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുവായിരുന്നു പിതാവായ അബൂസുഫ്‌യാൻ. ഉമ്മുഹബീബ(റ) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്തു തന്നെ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ഹബ്ശയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ഭർത്താവായ ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നു ജഹ്ശിനോടൊപ്പമാണ് ഉമ്മു ഹബീബ(റ) ഹബ്ശയിലേക്ക് പോയത്. ഹബ്ശയിൽവെച്ച് ഉമ്മുഹബീബ(റ)യുടെ ഭർത്താവ് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും ഉമ്മുഹബീബ(റ)യോടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഉമ്മുഹബീബ(റ)യെ അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമിൽ അടിയുറപ്പിച്ചു നിർത്തി.

ഉമ്മുഹബീബ(റ) ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. സ്വപ്നത്തിൽ ഒരാൾ ഉമ്മുഹബീബ(റ)യെ ഉമ്മുൽമുഅ്മിനീൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഈ സ്വപ്നം സത്യമായി പുലരുന്നതാണ് കണ്ടത്. ഹബ്സയിലെ രാജാവായ നജ്ജാശിയുടെ വിശ്വസ്തയായ അടിമ സ്ത്രീ അബ്റഹ ഉമ്മുഹബീബ(റ)യുടെ അടുത്ത് വന്നു കൊണ്ട്

പറഞ്ഞു: നബി(സ) നിങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നതായി രാജാവിനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉമ്മുഹബീബ(റ) ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, സന്തോഷാധിക്യത്താൽ ആ അടിമക്കു വേണ്ടി ഇപ്രകാരം ദുആ ചെയ്തു. "അല്ലാഹു നിന്നേയും സന്തോഷ വാർത്ത കേൾപ്പിക്കട്ടെ." ഉമ്മുഹബീബ(റ)യുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളി ആഭരണങ്ങൾ ആ അടിമക്ക് പാരിതോഷികമായി നൽകുകയും ചെയ്തു. ഉമ്മുഹബീബ(റ) പറയുന്നു. "ആ അടിമ സ്ത്രീ എന്നോട് കൈകാര്യ കർത്താവിനെ നിശ്ചയിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു." പിതാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ എന്നെ നബി(സ)ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കാൻ ഞാൻ ഖാലിദ്ബ്നു സഈദ്ബ്നിൽ ആസ്(റ) എന്ന എന്റെ ബന്ധുവിനെ വലിയ്യായി നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഹബ്ശയിലേക്ക് ഹിജ്റ വന്ന സ്വഹാബിയായിരുന്നു.

നബി(സ) തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്ത വിവരം അബൂസുഫ്‌യാൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പരാജയബോധമുണ്ടായി. അന്ന് അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായിട്ടില്ലല്ലോ. റസൂൽ(സ)യെ ശക്തിയായി എതിർക്കുകയും മുശ്‌രിക്കുകളെ ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തിരുന്ന അബൂസുഫ്‌യാൻ പരാജയം സമ്മതിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദിന്റെ മൂക്ക് മുറിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല." കാഫിറായിരുന്ന നാളിൽ അബൂസുഫ്‌യാൻ ഒരിക്കൽ മദീനയിലെത്തി. ഹുദൈബിയ്യ സന്ധിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനായി കാഫിറുകളുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവ്. ഇതിനിടയിൽ തന്റെ പുത്രി ഉമ്മുഹബീബ(റ)യെ കാണാൻ അവരുടെ ഭവനത്തിലെത്തി. അവിടെയുള്ള വിരിപ്പിൽ ഇരിക്കാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ മകൾ അതിന് അനുവദിക്കാതെ വിരിപ്പ് മടക്കിവെച്ചു. അബൂസുഫ്‌യാൻ ചോദിച്ചു: ഇവിടെ ഇരിക്കാൻ അർഹതയില്ലാത്തതിനാലാണോ നീ വിരിപ്പ് മടക്കി വെച്ചത്. ഉമ്മുഹബീബ മറുപടി കൊടുത്തു, "ഇത് റസൂലുല്ലാഹിയുടെ വിരിപ്പാണ്. മുശ്‌രിക്കായ നിങ്ങളെ ഇതിൽ ഇരുത്താൻ എനിക്ക് സാധ്യമല്ല." (അൽഇസ്വാബ)

മറ്റു പ്രവാചക പത്നിമാരെ പോലെ തന്നെ ഉമ്മു ഹബീബയും ധാരാളമായി ഇബാദത്തുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും സൂക്ഷ്മത

പുലർത്തുന്നവരുമായിരുന്നു. വഫാത്തിന്റെ സമയമടുത്തപ്പോൾ അവർ ആഇശ(റ)യെ വിളിച്ചു വരുത്തി കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ജീവിത കാലത്ത് നബി(സ)യുടെ ഭാര്യമാരെന്ന നിലയിൽ പരസ്പരം കാണിച്ച മത്സരങ്ങളും ഉരസലുകളും നിങ്ങൾ എനിക്ക് പൊറുത്തു തരണം.” ആഇശ(റ) പറയുന്നു. “ഞാൻ അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും അവരുടെ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.” ഉമ്മുഹബീബ(റ) ആഇശ(റ) യോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെന്നെ ഇപ്പോൾ സന്തോഷിപ്പിച്ച പോലെ അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും സന്തോഷിപ്പിക്കട്ടെ.” ശേഷം ഉമ്മുസലമയെ വിളിച്ചു വരുത്തിയും ഇതേ നിലയിൽ സംഭാഷണം നടത്തി. ഹിജ്റ 44ൽ ഉമ്മുഹബീബ(റ) വഫാത്തായി.(അൽഇസ്വാബ)

10. സ്വഫിയ(റ)

ഹറൂൻ നബി(അ)ന്റെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ് സ്വഫിയ(റ). സ്വഫിയ(റ)യുടെ പിതാവ് ബനൂനളീർ ഗോത്ര നേതാവും മാതാവ് ബനൂഖുറൈള ഗോത്രത്തിന്റെ നേതാവിന്റെ പുത്രിയുമായിരുന്നു. നബി(സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് രണ്ടു ഭാർത്താക്കന്മാർ അവരെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഖൈബർ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിം സൈന്യം ജൂതന്മാരെ തോൽപ്പിക്കുകയും അവരുടെ കോട്ടയും സ്വത്തുക്കളും പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ സ്വഫിയ(റ)യുമുണ്ടായിരുന്നു. നബി(സ) സ്വഫിയ ബീവിയെ സ്വാതന്ത്ര്യയാക്കിയ ശേഷം വിവാഹം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. (ജംഉൽ ഫവാഇദ്) സ്വഫിയ(റ)യെ വഹ്‌യ(റ) എന്ന സ്വഹാബിക്ക് അടിമയായി നൽകിയതായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു സ്വഹാബി “സ്വഫിയ ബനൂനളീറിന്റെയും ബനൂഖുറൈളയുടേയും നായികയാണ് നബി(സ)ക്ക് മാത്രം യോജിച്ചവളാണ് എന്നു പറഞ്ഞത്.” അങ്ങിനെ നബി(സ) വഹ്‌യ എന്ന സ്വഹാബിക്ക് 7 അടിമകളെ പകരം കൊടുത്തിട്ടാണ് സ്വഫിയയെ സ്വന്തമാക്കിയത്.

ഖൈബറിൽ നിന്ന് മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ മൂന്ന് ദിവസം ഇറങ്ങി താമസിച്ചു. ആ ദിവസങ്ങളിലെ രാത്രികൾ സ്വഫിയ(റ)യോടൊപ്പമാണ് നബി(സ) താമസിച്ചത്. വലീമ

നൽകിയതും യാത്രാ മദ്ധ്യയാണ്.

നബി(സ) രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ സ്വഫിയ(റ) പറഞ്ഞു: “നബിയെ, അല്ലാഹുവിൽ സത്യം, അങ്ങേക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം എനിക്ക് ലഭിക്കാനും അങ്ങനെ താങ്കൾ സുരക്ഷിതനാകുവാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” അപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനുകൾ സ്വഫിയ്യ(റ) വലിയ ആളായി നടിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരസ്പരം ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചിലർ അതിനെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ചിന്തിച്ചതെന്തെന്ന് റസൂലുല്ലാഹി(സ)ക്ക് മനസ്സിലാവുകയും തങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തു. “നിങ്ങൾ സ്വന്തം വായകളെ വൃത്തിയാ ക്കുക.” ഉമ്മഹാത്തുൽ മുഅ്മിനീങ്ങൾ ചോദിച്ചു എന്തിനാണത്?. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പരദൂഷണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് സ്വഫിയ്യക്കു നേരെ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. അല്ലാഹുവിൽ സത്യം സ്വഫിയ്യ പറഞ്ഞത് പൂർണ്ണമായും സത്യമാണ്.” (അൽ ഇസ്വാബ).

ഇബാദത്ത്, ഭൗതിക വിരക്തി, സൂക്ഷ്മത, ദാനശീലം മറ്റു നന്മകളുടെ വിഷയത്തിൽ സ്വഫിയ്യ(റ) സ്ത്രീകളുടെ നായികയായിരുന്നു.(അൽബിദായ) ഹിജ്റ വർഷം 50ൽ പരിശുദ്ധ റമളാൻ മാസത്തിൽ സ്വഫിയ്യ(റ) വഫാത്തായി. അപ്പോൾ മുആവിയ(റ)വിന്റെ ഭരണകാലമായിരുന്നു. ജന്നത്തുൽ ബഖീഇൽ അവരെ ദഫൻ ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ആ മഹതിയുടെ മേൽ വർഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

ശത്രു നായികമാർ മുത്തു നബിക്ക് പത്നിമാർ!

നബി(സ)യുടെ പത്നിമാരിൽ മുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട മൂന്ന് സ്ത്രീകളും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ബദ്ധ ശത്രുക്കളുടെ പുത്രിമാരാണ്. അവരെ വിവാഹം ചെയ്ത ശേഷം അവരിൽ നിന്ന് നബി(സ)ക്ക് ശത്രുതയോ പകയോ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല എന്നത് പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി ചരിത്രത്തിൽ ഉല്ലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടു കിടക്കുകയാണ്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അമാനുഷികതക്കും അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥക്കും ഒരു പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തമായി ഈ മൂന്ന് ഭാര്യമാരുടെ ജീവിതം നമുക്ക് മുമ്പിലുണ്ട്. സ്വന്തം പിതാ

ക്കൾക്കെതതിരെ പൊരുതുന്ന ഒരു നേതാവിനെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിക്കുകയും ഭർത്താവിന്റെ ആത്മാർത്ഥ ഭാര്യമാരായും വിശ്വാസി ലോകത്തിന്റെ മാതാക്കളായും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടത് ഒരത്ഭുത സംഭവമാണ്. സ്വന്തം ഭർത്താവിനേയും സമുദായത്തെയും പരാജയപ്പെടുത്തുകയും സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്ത നബി(സ)യെ ഭർത്താവായി കിട്ടിയിട്ട് ജൂത സമുദായത്തിൽ പിറന്ന സ്വഫിയ(റ)യുടെ പ്രവാചക സ്നേഹത്തിൽ ഒരു കളങ്കതയും ദർശിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രത്തെ കീഴടക്കിയിട്ടും കീഴടക്കിയ നേതാവിനോട് അങ്ങേയറ്റത്തെ സ്നേഹം പുലർത്താൻ ജുവൈരിയ ബീവിക്ക് പ്രചോദനമായതെന്താണ്? സ്വപിതാവ് തന്നെ മോചിപ്പിക്കാൻ വന്നിട്ടും പിതാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ജുവൈരിയ ബീവിയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹം അൽഭുതമുളവാക്കുന്നതാണ്. മുശ്‌രിക്കായ പിതാവിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകരുടെ വിരിപ്പിൽ ഇരുത്തുകയില്ല എന്ന് പിതാവിന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി പറയാൻ മാത്രം ഉമ്മുഹബീബ(റ)ക്ക് ആത്മ വീര്യം പകർന്ന കാര്യമെന്താണ്? അല്ലാഹുവിന്റെ മതമായ ദീനുൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾകൊണ്ടതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഈ വിവാഹബന്ധങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ശത്രു പാളയത്തിൽ നിന്ന് വന്നവരല്ല സ്വന്തം തട്ടകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭാര്യമാർ തന്നെ എത്ര രാജാക്കന്മാരേയും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളേയും ചതിച്ചു കൊണ്ട് ശത്രുവിനോട് കൂറ് പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ശത്രുപാളയത്തിലെ നായികമാർ നബി(സ)യുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ വാഹകരായി മുന്നേറിയ ചരിത്രമാണ് നമുക്ക് മുമ്പിൽ ഇസ്‌ലാം സമർപ്പിക്കുന്നത്. സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മതവും അതിന്റെ പ്രവാചകരും അമാനുഷികതകളുടെ ദൃഷ്ടാന്തമായി സമൂഹത്തിന് മുമ്പിൽ ഇന്നും നില കൊള്ളുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേകമായ ഈമാനിക പ്രകാശം മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ വെളിച്ചം പകർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റേയും റസൂലിന്റെയും സേവകരായി മാറുന്നു. കാരണം, അല്ലാഹുവും റസൂലും ഓരോ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളുമായി എപ്രകാരമാണ് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത് എന്ന

സത്യം അവർക്ക് അനുഭവബോധ്യമാവുകയാണ്.

11. മൈമൂന(റ)

നബി(സ) അവസാനമായി വിവാഹം ചെയ്തത് മൈമൂന(റ)യെയാണ്. മൈമൂന(റ)യുടെ ആദ്യ ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ട ശേഷം സഹോദരീ ഭർത്താവായ അബ്ബാസ്(റ) നബി(സ)യോട് മൈമൂനയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം നബി(സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതല്ല, നബി(സ) ജഅ്ഫരിബ്നു അബീത്വാലിബിനെ മൈമൂനയുടെ അടുത്തേക്ക് വിവാഹാന്വേഷണവുമായി പറഞ്ഞയച്ചതാണെന്നും അങ്ങിനെ അബ്ബാസ്(റ)വിനെ മൈമൂന ബീവി ചുമതലപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.(അൽ ഇസ്വാബ) ഹിജ്‌റയുടെ ഏഴാം വർഷം ഉംറക്കുള്ള യാത്രാ വേളയിലാണ് മൈമൂന(റ)യെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്യുന്നത്. ഉംറക്ക് ശേഷം മക്കയിൽ നിന്നുള്ള മടക്കത്തിൽ സരിഫ് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മൈമൂന(റ)യുടെ കൂടാരത്തിൽ വെച്ച് അവരുമായി വീടു കൂടി.

മറ്റു ഭാര്യമാരെ പോലെ തന്നെ മൈമൂന(റ)യും നബി(സ)യിൽ നിന്ന് അറിവ് സമ്പാദിക്കുകയും വരും തലമുറക്കായി പലതും നിവേദനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സഹോദരി പുത്രനായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസ്(റ) മഹതിയവർകളുടെ ശിഷ്യനാണ്. ഒരിക്കൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസ്(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ ആർത്തവ സമയത്ത് അവരിൽ നിന്ന് മാറികിടന്നിരുന്നുവെന്ന് വിവരം ലഭിച്ചപ്പോൾ മൈമൂന(റ) ഒരു അടിമയെ വിട്ട് ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു. "നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് റസൂലുല്ലാഹി(സ)യുടെ ചര്യക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സമയങ്ങളിലെല്ലാം റസൂലുല്ലാഹി(സ) ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഒരേ വിരിപ്പിൽ കിടന്നിരുന്നു." (അൽഇസ്വാബ). ആർത്തവ സമയത്ത് ഭാര്യ-ഭർത്താക്കൾ ഒരേ വിരിപ്പിൽ കിടക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ശരീരിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതാണ് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്ന് മൈമൂന(റ) പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

മക്കയിൽവെച്ച് മൈമൂന(റ)ക്ക് മരണം സംഭവിക്കില്ല എന്ന് നബി(സ) പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ മഹതിയവർകൾ

മക്കയിലായിരിക്കെ രോഗം ബാധിച്ചപ്പോൾ അവർ തന്നെ മക്കയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടു പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങിനെ സരിഫിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ച് ഹിജ്റ 51-ാം വർഷം മഹതിയവർകൾ ഇഹലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. മഹതിയുടെ ജനാസ നമസ്കാരത്തിന് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസ്(റ) നേതൃത്വം നൽകി.(ഇസ്തിആബ്)

മാതാക്കളോടുള്ള ആത്മബന്ധം നമ്മുടെ കടപ്പാട്

സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കൾ എന്ന വിശിഷ്ഠ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ മഹതികളിൽ നമുക്ക് മാതൃകയുണ്ട്. ആ മാതൃക പിമ്പറ്റികൊണ്ടുള്ള ജീവിതത്തിലൂടെയാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ നേട്ടം കൈവരിക്കാനാകൂ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളാകുമ്പോൾ മാതൃതുല്യമായ കടപ്പാടുകൾ അവരോട് നമുക്ക് ഉണ്ടാകണമല്ലോ. മാതാവിനെ പോലെ പരിഗണിക്കാനും പ്രവാചക കുടുംബമെന്ന നിലയിൽ അവരെ സ്നേഹിക്കലും ബഹുമാനിക്കലും എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളുടേയും ബാധ്യതയാണ്. സത്യവിശ്വാസിനികളായ സഹോദരിമാർ അവരുടെ നായികമാരായി കാണേണ്ടതും ഈ മഹതികളേയാണ്. ഇസ്ലാമികമായ ജീവിതത്തിന്റെ നിദർശനങ്ങളായി വർത്തിച്ച വിശുദ്ധ മാതാക്കളിൽ നിന്നാണ് സ്ത്രീ സമൂഹത്തിന്റെ ഇസ്ലാമികമായ ജീവിതം എപ്രകാരമാകണമെന്ന് പഠിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആ മഹതികൾ കാണിച്ച മാതൃകയിൽ നിന്നാണ് സ്ത്രീകളുടെ അച്ചടക്കവും വസ്ത്രധാരണയും കുടുംബ ജീവിതവും എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്ന് സത്യവിശ്വാസിനികൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പാശ്ചാത്യ- ആധുനികതയുടെയും മറ്റു ഭൗതിക ചിന്താഗതികളുടേയും സ്വാധീനത്തിലകപ്പെട്ട ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാധുര്യം തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ ഈ വിശുദ്ധരായ ഉമ്മമാരുമായി ആത്മബന്ധം പുലർത്തുകയല്ലാതെ വേറെ വഴിയൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹു അതിനു നമ്മേ തുണക്കട്ടേ...